

Giới thiệu Vợ Của Tôi Là Tác Giả Ngôn Tình

"Tôi sẽ gửi cho anh ngay, mấy hôm nay có việc bận nên..." cô nghe điện thoại với cái giọng đầy ngái ngủ.

"Cô đi mà giải thích với giám đốc ấy"

"Khoan đã..."

"Chúc cô sống sót trở về nhé" Kết thúc cuộc gọi, vị tổng biên tập đã tốt bụng nhắc nhở cô một câu.

Thôi xong rồi, vị giám đốc kia là một người lạnh lùng lại vô cùng kiêu ngạo. Không những thế lại vô cùng ghét loại nhân viên chậm trễ như cô nữa.

Thôi, đảng nào cũng chết, cứ đi gặp anh ta xem sao!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Của Tôi Là Tác Giả Ngôn Tình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1

Sáng sớm.

Reng reng reng...

- A..lo..

- Cô định bao giờ mới viết tiếp chương truyện mới gửi cho tôi đây hả?? Hôm nay là hạn chót rồi đó!

Giọng nói oang oang của tổng biên tập vang lên làm cô muốn thủng cả màng nhĩ.

- Ồ..oáp..tôi xin lỗi, tôi sẽ gửi cho anh ngay, tại mấy hôm nay tôi có việc bận cho nên...

- Cô đi mà giải thích với giám đốc ấy!

- Khoan đã...

- Chúc cô sống sót trở về nhé!

Cúp máy, tổng biên tập rất tốt bụng nhắc nhở cô một câu.

Thôi xong, đi đòi cô rồi!! Nghe nói vị giám đốc kia vừa lạnh lùng vừa khó tính vừa kiêu ngạo vừa...

Vừa ghét cay ghét đắng loại nhân viên chuyên chậm trễ như cô nữa.

Thôi, đảng nào cũng chết, cứ đi gặp anh ta xem sao!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Của Tôi Là Tác Giả Ngôn Tình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 2

Cô bước xuống giường, thế nào lại hệt chân ngã lăn quay xuống đất. Hic, mình ăn ở đâu đến nỗi nào cơ chứ. Tất cả là tại tên giám đốc khốn kiếp kia, tại hần mà trái tim nhỏ bé của cô cứ treo lơ lửng từ nãy đến giờ, đứng ngồi không yên. Ông trời ơi, ngày hôm nay mau qua nhanh đi!!!

Ba mươi phút sau.

Cô đứng bần thần ở trạm xe buýt, mặt ỉu xiu như quả bóng xì hơi. Tên giám đốc kia sẽ làm gì cô đây?? Đuổi việc? Trừ lương? Hay là chuyển cô đến bộ phận công việc nặng nhọc? ... Ồi, lại lỡ xe buýt rồi!!!

- Này, đợi tôi với!! – Cô vừa gào vừa cầm đầu cầm cổ chạy theo xe buýt.

Kít!!!! Tiếng phanh xe chói tai làm cô hoảng hồn nhìn lại. Người lái xe xuống xe quát:

- Cô đi đứng kiểu gì vậy hả? Không biết nhìn đường sao??

Tuy hoảng sợ giây lát nhưng vì bản tính chanh chua cộng với tâm trạng chó ai lại gần bây giờ, cô liền chống nạnh cãi lại:

- Dù gì xe của chú cũng không bị làm sao, với lại chú cũng đi nhanh quá, tại sao lại đổ hết lỗi lên đầu tôi chứ?

- Ô cái cô này...

Cứ thế hai người lờ qua tiếng lại chửi bới om sòm, người xung quanh chạy đến khuyên can nhưng đều như thêm dầu vào lửa.

- Có chuyện gì vậy?

Một người đàn ông lịch lãm từ trong xe bước ra

- Cậu chủ, cô gái này đi không nhìn đường, suýt nữa đâm vào xe mình, đã vậy còn không chịu nhận sai.

- Này này cái chú kia, tôi không nhận sai bao giờ hả?

Vừa nói cô vừa tức tối sút bay hòn đá dưới chân. Hòn đá bay theo một quỹ đạo vòng cung tuyệt đẹp rồi hạ cánh rất nghệ thuật lên cửa kính xe. Xoảng!!

- Cái cô kia!! Mau đứng lại!!

Vị nữ anh hùng nào đó đã chạy mất hút từ hai giây trước rồi.

Người đàn ông bước đến, cúi xuống nhặt lên một vật mà cô gái vừa đánh rơi. Là một chiếc thẻ nhân viên. Anh mỉm cười gian tà: “Cô gái, chúng ta sẽ còn gặp lại nhau!”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Của Tôi Là Tác Giả Ngôn Tình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3

- Trời đất, sao giờ này cô mới đến?

- Tổng biên tập, anh ngạc nhiên cái gì chứ, tôi đi muộn như cơm bữa còn gì.

- Khụ khụ, cô không biết gì sao, à mà cô đi muộn thì biết được cái gì chứ...

- Này, anh làm ơn đừng nói chuyện cái kiểu lấp la lấp lửng đó nữa, rốt cuộc là có chuyện gì vậy??

- Ồm, công ty chúng ta có quy định nhân viên đi làm đều phải đeo thẻ, nếu không đeo thì trực tiếp lên gặp giám đốc. Ồ, mà thẻ của cô đâu rồi??

- Ồ thì đúng là đi làm là phải đeo thẻ...cái gì??? Lên gặp giám đốc? Từ bao giờ lại mọc ra cái quy định này vậy?? Hơ, mà thẻ của tôi đâu mất rồi?

- Là giám đốc vừa quy định sáng nay...Này, cô làm cái gì vậy?

Tổng biên tập trở mắt nhìn cô gái trước mắt hết móc túi áo lại quay sang móc túi quần, lục lọi túi xách, còn moi cả giày ra để tìm chiếc thẻ nhân viên.

- Huhu, tôi phải làm sao bây giờ, tôi làm mất thẻ rồi, này, mau tìm giúp tôi đi, tôi không muốn bị tên giám đốc kia thịt sống đầu...

- Này, cô ăn nói cho cẩn thận nha, cái gì mà tên này tên nọ, thôi, mau đi đến nơi thuộc về cô đi! Ở đây gào khóc om sòm, ai đi qua còn tưởng tôi bắt nạt cô đó.

- Nơi nào thuộc về tôi chứ? – Cô mờ mịt hỏi.

- Đương nhiên là phòng giám đốc rồi. Chúc cô sống sót trở về nhé!

-...

Phòng giám đốc.

- Vào đi.

Cô mở cửa bước vào, từ đầu đến cuối cô đều cúi gằm mặt không dám ngẩng đầu lên nhìn anh.

- E hèm...

Anh cố tình đằng hắng một tiếng.

- Giám đốc à...tôi xin lỗi...tôi thật sự vô cùng xin lỗi giám đốc, tôi không có cố ý nộp truyện muộn đâu...tôi tôi...tôi cũng không cố ý không đeo thẻ đâu, tôi nhất định sẽ tìm lại, à mà tôi...ừm ừm...tôi cũng viết xong chương truyện mới rồi...dạ...lát nữa tôi sẽ nộp cho tổng biên tập ngay...tôi hứa...

Cô tuôn một tràng dài làm anh nhin cười gần chết.

- Chỉ có vậy thôi? Vậy còn cửa kính xe của tôi thì cô tính sao?

- Há?? – Cô ngẩng phắt lên.

- Há...anh...anh...

- Tôi làm sao? Gặp lại tôi cô vui mừng đến vậy sao?

- Tôi tôi...ừm...giám đốc khéo đùa, tôi chưa từng gặp giám đốc mà...

Cô bây giờ chỉ muốn tự vả cho mình mấy cái tát ngất luôn, à không, chết luôn đi cho rồi.

- Ồ, vậy thì chiếc thẻ này không tìm thấy chủ nhân của mình rồi.

Anh mỉm cười tinh quái, lắc lắc chiếc thẻ trong tay.

Cô cầm nín. Mẹ ơi cứu con!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Của Tôi Là Tác Giả Ngôn Tình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

Cô cắn môi, nửa ngày không thốt lên nổi một câu. Mãi sau mới nghe được một giọng nói lí nhí vô cùng thê lương:

- Tôi...xin lỗi...Tôi sẽ đền cho anh...

- Ồ, vậy cô đền nhanh nhanh giúp tôi nhé. Haizz, có mỗi ba chiếc xe mà giờ bị cô phá mất một chiếc rồi. – Anh cố ý chọc cho cô tức.

Gi á??? Mỗi 3 chiếc xe??? Thằng nhãi này!!!

- Này, sao anh không tậu hẳn bảy chiếc cho đủ bảy sắc cầu vồng luôn đi?? Khoe của với tôi đó hả? Tôi khinh! Anh nghĩ anh giàu có quyền thế thì muốn làm gì thì làm sao? Muốn chà đạp ai thì chà đạp, muốn ức hiếp ai thì ức hiếp hả? Anh thật quá đáng! Xi..xịt... Khăn giấy đâu?

Anh đen mặt. Đã đá vỡ kính xe của anh, lại còn lái nhãi ầm ĩ giống như cô mới là người bị hại vậy.

- Kia kia! Lau nước mũi đi rồi ngồi xuống nói chuyện tử tế cho tôi.

Anh gằn từng chữ.

Xi...xi...xi...xịt...xịt...xịt...xịt...

Cô trút hết sự phẫn nộ lên đóng khăn giấy đáng thương.

“Thật mất vệ sinh!” – Anh nhăn mày.

“Đúng là công tử bột, tên nào cũng mắc bệnh sạch sẽ!” – Cô cũng không chịu lép vế.

- Xong rồi, giờ anh muốn nói gì thì nói đi.
- Truyện cô viết...
- Đã bảo là tôi đã nộp cho tổng biên tập rồi cơ mà!
- Xác xược với cấp trên, trừ một tuần lương!
- ...
- Truyện cô viết khá hay, bên phía nhà xuất bản X muốn kí hợp đồng với công ty chúng ta để xuất bản thành sách. Tất nhiên cô là tác giả thì sẽ được hưởng thù lao...
- Há? Hớ? Yeahhhhh!!!
- Làm loạn trong phòng giám đốc, trừ tiếp một tuần lương nữa.
- Anh thật vô lí!
- Cô mới vô lí! Kính xe của tôi...
- Hừ! Linh lương rồi tôi sẽ đền cho anh!
- Lương tháng này của cô bị trừ hết rồi còn đâu!
- ...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Của Tôi Là Tác Giả Ngôn Tình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5

Ầm ầm ào ào...

Trời mưa xối xả. Gió thổi điên cuồng. Thịnh thoảng còn có vài tia sét và tiếng sấm đình tai.

Nhưng có một cô gái vẫn hăng trí bùng bùng đến công ty làm việc.

“Woaa, đến sớm vậy! Thảo nào hôm nay bão to thế!”

“Chào buổi sáng nha, anh tổng! Anh chưa có cà phê đúng không, tôi mua cho anh đây này. À, đây là bản thảo hai mươi chương truyện mới, anh đọc rồi góp ý chỉnh sửa cho tôi nha. May quá không bị ướt! Ài, trời mưa to quá cơ!”

Tổng biên tập nhìn cô đầy nghi ngờ:

“Cà phê không bỏ bột ót vào đấy chứ?”

“Không! Anh hỏi gì lạ thế?”

“Cô không đạo văn đấy chứ? Sao mà ra chương mới nhanh vậy?”

“Không!”

“Nói tôi nghe, cô bị cái gì đấy? Có cần tôi gọi xe đưa đến bệnh viện tâm thần không?”

“Tất nhiên là không!”

“Hay là cô lại gây ra chuyện gì? Tôi không giải quyết giúp cô được đâu!”

“...”

Đúng lúc đó, chuông điện thoại bàn của tổng biên tập vang lên.

“Alo... Vàng, cô ấy vừa mới đến...Vàng, tôi sẽ chuyển lời.”

“Giám đốc gọi cô lên phòng để trao đổi về ý tưởng truyện đó. Thảo nào hôm nay cô tự nhiên đổi tính đổi nết, hóa ra là sắp được xuất bản truyện.”

“Oh, tôi đi liền.”

Phòng giám đốc ở tầng 12, tầng cao nhất của tòa nhà công ty. Tòa nhà này nằm ở vị trí vô cùng thuận lợi ở trung tâm thành phố, đứng ở tầng này phóng tầm mắt ra xa là có thể nhìn bao quát cả thành phố rộng lớn.

“Giám đốc chờ cô lâu lắm rồi đó! Tác giả lớn mà lẽ mề chậm chạp như vậy, tôi mới thấy lần đầu tiên nha!”

Cái gì cơ? Ai lẽ mề chậm chạp? Từ lúc anh ta gọi cô lên gặp cho đến bây giờ còn chưa đầy một phút lẽ mề một giây đâu! Cô quay lại nhìn, thì ra là ả thư kí của anh. Cô ta mặc bộ váy bó sát, thân hình lồi lõm vô cùng quyến rũ.

“Tôi có lẽ mề chậm chạp hay không cũng không đến lượt cô phán xét. Phiền cô tránh đường.”

“Cô dám ăn nói với tôi như vậy?”

Cô ta giận dữ lao về phía cô. Lớp son phấn dày cộm không che giấu được ánh mắt ghen ghét và vẻ mặt hung ác tàn nhẫn. Không kịp phòng bị, cô bị cô ta túm tóc giật mạnh một cái. Cô ta giống như kẻ điên mất hết lý trí vậy, còn cô cũng không phải loại người chịu để yên cho người khác bắt nạt, hai người ầm ĩ một hồi lâu.

“Dừng lại ngay! Cô dám đánh cô ấy?”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Của Tôi Là Tác Giả Ngôn Tình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

“Cầm Dương, là cô ta, là cô ta gây sự trước với em...Cô ta đến muộn, em chỉ muốn nhắc nhở cô ta vài câu, nhưng mà cô ta không nghe, còn ra tay đánh em trước nữa...”

Ả thư kí vội vàng buông cô ra, bày ra bộ mặt đáng thương vô tội nhìn anh.

“Tôi đã nói bao nhiêu lần rồi, đây là ở công ty, mong cô chú ý cách xưng hô.”

Lạnh lùng ném lại cho cô ta một câu, anh quay lại nhìn cô: “Cô không sao chứ?”

Ả thư kí như muốn bốc hỏa.

Anh nói chuyện với ả mà không thèm liếc nhìn ả dù chỉ một cái, còn cái con nhà quê kia, sao anh đối với nó quan tâm lo lắng như vậy chứ?

Có điều, sự quan tâm lo lắng đó bị nhân vật chính của chúng ta coi như gió thoảng mây trôi:

“Anh nhìn tôi xem có giống không sao không! Anh là giám đốc trăm công nghìn việc, không có thời gian quản lý mục điền này thì cũng nên nhốt kĩ lại đừng để chạy đi cắn người chứ!”

“Mày nói ai là mục điền? Mày có biết tao là ai...”

Cô ta nhảy dựng lên.

“Cô, mau đi về với bố mẹ cô đi. Tôi tuyên thư kí chứ không tuyển người mẫu.”

“Anh, nhưng mà bác gái nói...”

“Đừng lấy mẹ tôi ra làm lá chắn.”

Rồi anh quay sang cô, cổ nén giận: “Đi theo tôi!”

“Khoan đã!”

Đầu tóc cô bù xù, quần áo xộc xệch thảm hại. Ả thư kí kia còn thảm hơn, lúc đầu cô ta đã ăn mặc hớ hênh, bây giờ trên người chỉ còn một đồng vải vụn,

bộ ngực lấp la lấp ló trông vô cùng phân cảm.

Cô cời chiếc áo khoác rách nát như áo bang chủ cái bang, phủ lên trước ngực cô ta.

“Có mỗi hai viên bi mà suốt ngày khoe, thật ngứa mắt! Thỉ cho cô cái áo này!”

Cái mặt tiền “sân bay” của cô khiến cô rất ảm ức, rất tủi thân.

Cho nên cô càng nhìn càng thấy hai “viên bi” của cô ta rất ngứa mắt.

“Đừng có làm chuyện tào lao nữa! Mau đi theo tôi!”

Anh bắt đầu mất kiên nhẫn.

“Ừm, chờ tôi chải lại tóc...Oái, bỏ tôi xuống!! Đồ biến thái!!!”

Anh nhấc cô lên như nhấc một con nhái:

“Thật lè mề! Tôi công cô cho nhanh! Thế nào, cô muốn công hay muốn bế?”

“Công cái con khi mốc nhà anh!!”

“Thế à? Nhà tôi còn thiếu một con khi, hay là cô gia nhập đội ngũ thú cưng nhà tôi đi!”

“Đồ điên!!!”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Của Tôi Là Tác Giả Ngôn Tình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7

Vào đến phòng, không cần đợi anh thả xuống, cô giẫy ra nhảy phịch một cái lên ghế sofa. Thật ra cảm giác được anh cồng cũng không tệ, lưng của anh rất rộng, ừm...cũng êm ra phết. Nhưng mà phải cái, anh đang tức giận cô thì phải, thôi thì cứ tự nhảy xuống trước khi tên khùng này ném cô xuống vậy.

“Cô không biết đau hả? Cũng may đây là cái ghế sofa, chứ là đồng gạch thì sao đây hả?”

“Nhảy vào đồng gạch còn hơn nằm trên lưng anh” – Cô lăm bằm.

“Cô nói cái gì?”

“À, không nói gì hết, không nói gì hết, hi hi...”

“...”

“Anh đi đâu đó, không phải anh gọi tôi lên trao đổi ý tưởng sao?”

Anh không trả lời, lặng lẽ đi mở tủ lấy thuốc, mặt hầm hầm dọa cô phát khiếp. Một lát sau, anh quay lại bàn, mặt vẫn hầm hầm...

Mẹ của con oi, không phải là phát khiếp nữa, con sợ té đái ra quần đến nơi rồi! Thằng nhãi này, không phải định trừ tiếp một tuần lương của cô đấy chứ!

“Đưa mặt đây!”

“Đừng đánh vào mặt tôi...”

“Đưa mặt đây để bôi thuốc!”

“...”

“Đưa tay đây!”

“...”

“Còn những chỗ khác cô tự bôi đi!”

“...”

Còn cần anh phải nhắc sao! Đồ biến thái!

Cô âm ức cảm lợ thuốc định bôi vào “những chỗ còn lại”. Ấy khoan, ngoài tay với mặt ra, cô làm gì còn chỗ nào để người ta đánh đâu. Người ta có ngực có mông, còn cô thì như bức tường di động, sờ toàn xương là xương, đánh vào ngoài đau tay ra thì chẳng được cái ích nước lợi dân gì hết.

Cô thầm cảm ơn lợi thế ưu việt mà tạo hóa ban tặng cho bản thân, mà không hay biết còn có một người đang nhìn mình chằm chằm như xem xiếc khi.

“Nhìn tôi làm cái gì! Nhìn bản thảo kia kia! Muốn trao đổi góp ý cái gì thì nói nhanh nhanh lên để tôi còn về!”

“Đầu cô bây giờ không nghe lợ cái gì đâu.”

“...”

“Tôi chỉ nhắc cô, bên phía nhà xuất bản X muốn hẹn phía chúng ta bàn việc kí hợp đồng vào ngày mai. Nhưng mà mặt mũi cô thế này, chắc là mai không thể đi được rồi.”

“Ai bảo anh thế! Tôi nhất định sẽ đi!”

Nói rồi tổng cửa phi thẳng ra ngoài, miệng hát nghêu nga nghêu ngao.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Của Tôi Là Tác Giả Ngôn Tình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

“Ôi, xin hỏi cô là mình tính nào vậy? Cô tìm giám đốc của chúng tôi sao? Phòng giám đốc ở trên tầng 12, để tôi dẫn cô đi nha!”

Tổng biên tập tươi cười nịnh nọt lấy lòng cô gái xinh đẹp trước mắt. Chà, không biết thiên kim nhà ai mà đẹp vậy, rất có thể là phu nhân giám đốc tương lai, nên gây ấn tượng tốt từ ban đầu thì hơn.

Noi gương tổng biên tập, đám nhân viên nam cũng xun xoe chạy lại ba hoa nịnh hót, tranh nhau dẫn cô đi gặp giám đốc, đi tham quan công ty.

Cô chỉ còn biết mỉm cười gượng gạo: “Là tôi...các anh...bị cái gì vậy?”

Nhân viên phòng ý tưởng chỉ có mình cô là nữ, lẽ ra cô phải được bọn họ nâng như nâng trứng hứng như hứng hoa, nhưng mà, trời cao không có mắt...

Dưới đây là dòng hồi ức.

“Chị đại à tha em, động tí là táng đầu, nếu sau này tôi không cao lên được ế vợ là tại chị hết, tại chị hết...”

“Thần linh ơi, mụ phù thủy nào vừa cười như sói hù vậy, thật đáng sợ, quá đáng sợ...”

“Cô có phải là con gái không vậy, đi với đứng, huỳnh huych như động đất...”

“Giời ạ, cái gì mà nâng hoa hứng trứng, ấy lộn nâng trứng hứng hoa, ai mà dám hứng dám nâng quả bom nguyên tử như cô chứ...”

Còn bây giờ.

“Tôi có thể vinh hạnh được biết quý tính đại danh của tiểu thư đây không...”

“Cô à, cô có muốn vào trong tham quan phòng ý tưởng chúng tôi...”

“Ấy ấy, mau dọn dẹp bàn của mụ la sát kia mau, nếu không tiểu thư đây tưởng chúng ta nuôi lợn trong phòng mất...”

Hừ, quá đủ rồi! Đừng thấy tôi hiền mà tưởng dễ bắt nạt!

“Tiểu Tùng, cậu bảo ai là mụ la sát cơ?”

Tiểu Tùng lập tức đứng hình. Mẹ ơi, giọng nói này sao mà quen vậy?

“Chị...chị đại à, tha em, tha cho em...Anh tổng, mau cứu em với!”

“Khụ...tiểu thư, à không...An Hạ à, đừng táng đầu nó nữa, nó đã lùn thế kia rồi...”

Tổng biên tập lên tiếng giải vây, nhưng vẫn một bụng băn khoăn, cái người xinh đẹp tao nhã này mà lại là con bé An Hạ tâm thần cấp dưới của anh sao?

“Đúng đúng đúng, chị đại xinh đẹp à, em vẫn còn nợ mẹ nàng dâu, uhuhu...”

“Hừ! Bây giờ tôi phải đi kí hợp đồng với nhà xuất bản X, khi về sẽ tính sổ cậu sau!”

Dứt lời, đi thẳng lên phòng giám đốc, bỏ lại Tiểu Tùng đang sợ khiếp vía ở sau lưng.

Cốc cốc cốc...

“Vào đi!”

“Tôi đến rồi, chúng ta đi luôn bây giờ chứ?”

Anh ngẩng lên.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Của Tôi Là Tác Giả Ngôn Tình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9

Cô khiến anh ngẩn ngơ một hồi lâu.

Hôm nay cô mặc bộ váy liền màu trắng, mái tóc dài mềm mại tùy ý xỏa tung trên vai, trông rất xinh đẹp và thuần khiết, giống như một nữ thần vậy.

Khuôn mặt tuấn tú hơi đỏ lên, anh vội quay đi chỗ khác, cố nặn ra giọng nói lạnh lùng: “Ừ, đi ngay bây giờ.”

Dứt lời, như là sợ cô chạy mất, anh lại vội vàng bổ sung thêm một câu: “Đi bằng xe của tôi.”

“Ừm.”

...

Cô ngồi bên ghế lái phụ, nhàn nhã ngắm nhìn cảnh vật bên ngoài, miệng ngâm nga hát.

Nhưng mà người ngồi bên cạnh cô thì không được vui như vậy.

Nói đúng hơn là sắc mặt của anh bây giờ còn đen hơn đáy nồi.

“Cô có im đi không hả? Cô có biết cái giọng của cô còn kinh khủng hơn bò rống hay không?”

“Anh...tôi hát đâu có gì là khó nghe chứ!”

“Cô dám lí sự với tôi? Trừ một tuần...”

“Ấy ấy...Tôi im là được chứ gì! Hừ!”

Một phút trôi qua trong yên lặng.

Hai người nhìn nhau bằng ánh mắt nồng cháy rực lửa, ấy nhầm, phải là ánh mắt phóng điện tóe lửa mới đúng.

“Cha nội này, tự nhiên nổi điên với mình, mình có tội tình gì chứ!”

“Mụ tướng cướp này, đi kí hợp đồng thôi, có cần phải ăn diện chải chuốt thế kia không!”

“Tên thần kinh này, sao cứ nhìn mình chăm chăm thế nhở, không lẽ anh ta thích mình??”

“Con bé này, không phải cảm nắng mình rồi đấy chứ, sao cứ nhìn mình chăm chăm thế kia??”

Nếu hai người mà biết được ý nghĩ của đối phương, chắc là sẽ học máu chết mất.

Tình hình chiến sự vẫn vô cùng căng thẳng cho đến khi xe dừng lại trước cửa một nhà hàng sang trọng.

Nhân viên phục vụ rất lễ phép chào hỏi hai người rồi dẫn họ đến bàn ăn đã đặt trước, nơi có một người đàn ông đang ngồi chờ.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Của Tôi Là Tác Giả Ngôn Tình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10

Suy nghĩ đầu tiên của cô về người đàn ông này là: “Mẹ ơi, sao mà đẹp trai quá vậy!”

Dĩ nhiên là vị giám đốc kính mến của cô cũng đẹp trai ngời ngời không kém, nhưng mà nhìn người ta đi, thân thiện lịch sự thế kia, còn anh ta, suốt ngày chỉ biết soi mói bắt nạt cô.

Nghĩ đến đây, ánh mắt cô nhìn về phía anh chàng kia càng nồng nhiệt tỏa sáng.

Anh ấy có một khuôn mặt lai Tây vô cùng cuốn hút. Nước da của anh ấy không trắng ớn như tên công tử bột kia, mà lại hơi ngăm ngăm, càng tôn lên vẻ nam tính của anh. Còn có, dáng người cao ngất này, nụ cười tỏa nắng ấm áp này, đôi mắt nâu câu hồn kia nữa...

Cô đâu ngờ rằng có một ánh mắt đang phóng tia lửa điện về phía cô.

Anh bị biểu cảm mê trai của cô chọc cho tức nổ mắt. Mỹ nam ta đây ở ngay bên cạnh mỗi ngày thì không ngắm, mà lại dám ở trước mặt anh công khai ngắm trai. Hừ, để xem tôi trị cô thế nào!

Cuối cùng vẫn là anh chàng kia phải lên tiếng mới đánh vỡ được bầu không khí nồng nặc mùi khói lửa chiến tranh:

“Tôi là Từ Thiên Bảo, giám đốc nhà xuất bản X. Rất vui được hợp tác với công ty của anh, Hà tổng. Còn cô đây chắc là tác giả An Hạ?”

“Chào anh, tôi là Hà Cẩm Dương, giám đốc công ty truyện Hà thị. An Hạ, còn không mau chào hỏi Từ tổng?”

“A...vâng, chào Từ tổng, tôi là An Hạ” – Cô giật mình thoát khỏi mộng đẹp sau lời nhắc nhở của anh.

...

“Tuy chỉ là một tác giả trẻ nhưng truyện của cô An đây rất được độc giả yêu thích.”

“Từ tổng quá khen rồi, hihi...”

“Mong rằng sẽ được hợp tác với cô lâu dài.”

“Thật tốt quá, cảm ơn anh, hihi...”

“Không biết tôi có thể mời cô đến dự buổi họp báo ra mắt truyện hay không?”

“Tôi đồng ý cả hai tay hai chân luôn, hihi...”

“Anh cũng sẽ đi chứ?” – Cô đột nhiên quay sang anh.

Hừ! Bây giờ mới nhớ đến anh sao?

“Tất nhiên rồi, đây là dự án lớn đối với công ty chúng ta mà.” – Anh trả lời, mặt lạnh như tiền.

Từ Thiên Bảo khó hiểu nhìn Hà Cẩm Dương. Đây không phải lần đầu tiên hai bên hợp tác, sao anh cứ có cảm giác Hà tổng này có địch ý với mình nhỉ?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Của Tôi Là Tác Giả Ngôn Tình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11

Kí hợp đồng xong, anh lấy có công ty có việc đột xuất rồi lôi cô xềnh xệch ra khỏi nhà hàng, hung dữ nhét cô vào trong xe.

“Này, anh bị điên hả, tôi còn chưa ăn xong!”

Cô hét toáng lên giống như mình đang bị anh bắt cóc vậy.

Mà người qua đường đi qua cũng tưởng là anh bắt cóc cô thật.

“Nhìn kia, sao lại có người mặt dày thế không biết, ban ngày ban mặt dám bắt cóc con gái người ta giữa đường thế kia!”

“Trông mặt mũi sáng sủa bánh bao thế kia, không ngờ lại là tên bắt cóc phụ nữ!”

“Mấy thằng nhãi con, ý mình là con nhà giàu, đúng là coi trời bằng vung!”

“Mấy thằng này đáng phải tử hình! Các ông các bà, còn không mau đi cứu con bé!”

Tự nhiên trở thành tâm điểm dư luận, anh phát cáu, cũng bắt chước bộ dạng của cô hét ầm lên: “Con vợ mất nết này, ban ngày ban mặt dám công khai ngoại tình, chồng bắt gian tại trận mà vẫn còn chối hả?”

“Ồ, thì ra là cô gái này ngoại tình sao?”

“Chắc chắn, chồng đẹp trai cao ráo thế kia mà lại...”

“Trông ngoan hiền thế kia mà lại đi ngoại tình, đúng thật là...”

“Ài, tội nghiệp anh chồng kia quá...”

“...”

“Không, không phải, tôi không phải vợ anh ta đâu...” – Cô nước mắt lưng tròng, oán hận lườm anh cháy mắt.

“Khụ, về nhà thôi vợ yêu, anh sẽ sẵn sàng tha thứ cho em”

Dứt lời, không cho cô cơ hội biện hộ, tổng cô lên xe, phóng mất hút.

...

“Này, cô giận tôi đó hả?”

“...”

“Cũng tại cô, mồm miệng gì mà như cái loa, làm mọi người đều tưởng tôi là thằng bắt cóc phụ nữ!”

“...”

“Tóm lại cô muốn cái gì?”

“...”

“Cái mồm máy của cô đâu rồi hả?”

“...”

“Đi ăn đi, tôi bao!”

“Ok sếp! Tôi đi liền!”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Của Tôi Là Tác Giả Ngôn Tình* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12

Tại tầng cao nhất nhà hàng tập đoàn Hà thị.

“Ui, lãng mạn quá, hihi!”

“...”

“Ui, đồ ăn ngon quá!”

“...”

“Ài, món này được đấy! Đầu bếp tay nghề rất tốt!”

“...”

“Mắm mắm, ừm ừm, rượu ngon dã man!”

“Đủ rồi đấy! Trật tự ăn cho tôi!”

“Không phải anh bao hết tầng này rồi sao? Một chút không gian cũng không cho tôi sao! Thật keo kiệt!”

“Đến những nơi như thế này, tốt hơn là cắt hết thói chớ búa của cô đi!”

Cô lập tức xụ mặt, cúi đầu lẩm bẩm: “Tôi chưa từng được đến những chỗ như thế này bao giờ.”

Nhận ra mình lỡ lời, anh nhất thời luống cuống không biết phải làm sao. Anh vốn không quen an ủi đồ dành người khác, nhất là phụ nữ nói chung, và cái cô gái mưa nắng thất thường trước mắt này nói riêng, nên chỉ biết lắp ba lắp bắp:

“Xin lỗi...tôi...không nên nói như vậy...”

“Không sao, vẫn là tôi không phải.”

Cô nở nụ cười dịu dàng ngàn năm có một, khẽ nói: “Mẹ tôi, bà ấy đã dạy tôi bao nhiêu lần rồi, vậy mà đến giờ vẫn không sửa được.”

Anh hiểu bây giờ mình nên im lặng.

“Tôi cho đến bây giờ vẫn luôn rất ân hận, bà ấy luôn hi sinh nhẫn nhục mọi thứ vì tôi, vậy mà đến giây phút cuối cùng của cuộc đời vẫn không thể nhìn thấy con gái mình chín chắn trưởng thành.”

Anh sững sốt. Anh không hề biết cô còn có một quá khứ đau thương như vậy, cô đã sớm không còn mẹ. Trong đầu anh có cái gì đó cứ thúc giục anh mau đến ôm cô vào lòng mà vỗ về, mà an ủi, mà chờ che.

Chợt nhận ra, cô gái này không biết từ lúc nào, đã khoét một lỗ trong trái tim anh, chui vào yên vị ở trong đó rồi.

Bàn tay to lớn rắn chắc của anh nhẹ nhàng nắm lấy bàn tay nhỏ bé mảnh khảnh của cô.

“Không, mẹ em sẽ rất hạnh phúc vì có một đứa con gái nghị lực và mạnh mẽ như em”

“Hả?”

“Có gì buồn phiền uất ức, phải chia sẻ với anh, cảm được giữ khư khư một mình!”

“Hả?”

“Anh tuyên bố theo đuổi em, em chạy ngay từ bây giờ may ra còn kịp!”

“Hả?????????”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Của Tôi Là Tác Giả Ngôn Tình* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13

“An Hạ đâu?”

Anh bước vào phòng dưới ánh nắng rạng ngời ngoài kia, mỉm cười rất chi là nghệ thuật hỏi tổng biên tập.

“Hơ...ạ...cô ấy...đang đi photo tài liệu...”

Tổng biên tập run run trả lời, sắp hôm nay bị cái gì không biết.

“Hừm? Anh dám bắt cô ấy đi làm mấy việc con con này à?”

“À...Không phải, là cô ấy tự muốn đi...”

“Muốn đi cũng không cho đi! Đây không phải việc mà phó tổng biên tập phải làm!”

“Hớ...sao cơ?”

Tổng biên tập nhìn theo bóng lưng sếp nhà mình rồi đi, có phần chưa tiêu hóa hết những lời anh vừa nói.

Tại căng tin.

“Ồi ới ới, anh làm cái gì vậy?”

Anh vừa lườm cô vừa lôi cô xềnh xệch ra khỏi căng tin.

“Giỏi nhĩ? Em nghĩ là sẽ trốn được anh à?”

“Tôi không có...”

“Thế em vào đây làm gì hử?”

“À...à...tôi mua cho anh...”

Vừa nói cô vừa giơ cốc trà sữa với bạch bánh trứng trộn đang ăn dở lên trước mặt anh.

“Mua cho anh sao?” – Anh cười không khép được miệng.

“Phải, mua cho anh, hi hi...”

“Vậy ta tìm chỗ nào kín đáo, vừa ăn vừa tâm sự, nhé? Dù gì cũng là giám đốc với phó tổng biên tập, khu...đừng để cấp dưới khinh thường.”

“Anh biến thái vừa vừa thôi...há? Phó tổng biên tập?”

“Phải, em là phó tổng biên tập, có phòng riêng, ở ngay bên cạnh phòng giám đốc ý...”

“...”

Tên thần kinh biến thái nhà người, phòng tổng biên tập ở tầng 10, phòng ý tưởng ở tầng 10, tự nhiên lôi ra phòng phó tổng biên tập ở tận tầng 12, lại còn ngay cạnh phòng giám đốc nữa??

Nhưng mà mặt anh ta còn dày hơn thớt thế kia, một nghìn phần trăm là cô không thể cãi lại nổi rồi.

Bên này hai người vui vẻ cười nói, nhưng đằng xa lại có một ánh mắt ghen ghét đố kỵ phóng đến.

“Lại là mày, con tiện nhân! Muốn quyến rũ anh Cẩm Dương, mày chán sống rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Của Tôi Là Tác Giả Ngôn Tình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14

Ả thư kí nghiêng chặt răng, à không, cô ta giờ không phải là thư kí của anh nữa.

Chỉ vì con nhỏ An Hạ đáng ghét kia, mà anh đã tống ả ra khỏi công ty không chút thương tiếc.

Cô ta cười lạnh, Cẩm Dương của em à, anh bảo vệ nó được một ngày, một tuần, hay một tháng, liệu anh có bảo vệ nó được cả đời này không đây?

Nếu anh biết nó là con gái của người phụ nữ kia, em xem anh sẽ đối xử với nó như thế nào?

Không sai, từ hôm đánh nhau với An Hạ một trận gà bay chó sủa, cô ta ôm một bụng ầm ức trở về nhà mách tội với bố mẹ mình. Cô ta vốn là đại tiểu thư tập đoàn Bùi thị, thế lực lớn mạnh không thua kém gì Hà gia. Từ nhỏ đến giờ, cô ta luôn ôm giấc mộng trở thành vợ của anh, đến nỗi bất chấp sự khinh thường của mọi người, sống chết đòi bố mình dùng sức mạnh quyền lực sắp xếp cho cô ta vị trí thư kí của anh.

Càng cay đắng hơn, cô ta sai người điều tra thì biết được, con tiện nhân An Hạ kia, chính là đứa con hoang do người cô nhu nhược của cô ta sinh ra, là em họ của cô ta, nhị tiểu thư Bùi gia.

Năm đó, vì muốn tranh giành quyền thừa kế với người cô ngu xuẩn kia, bố cô ta đã bày mưu hãm hại, khiến bà ấy chưa chồng mà đã có thai, rồi bị đuổi ra khỏi nhà.

Ông nội cô ta thì quá thiên vị người cô này, nếu biết đứa cháu gái thất lạc của mình còn sống, chắc chắn sẽ đón nó về nhà, chia cho nó một đồng gia sản đồ sộ.

Cô ta làm sao có thể trở mặt nhìn như vậy được? Em gái à, chị gái sẽ không để cho em cướp đi bất cứ một thứ gì của chị đâu! Tuyệt đối không!

...

Hết giờ làm, khó khăn lắm mới bắt được cái tên biến thái kia, cô bước đi tung tăng trên phố, hí ha hí hửng vì mới được thăng chức.

“Cô bé, đi đâu đó?”

“Đúng là con nhỏ này đại ca ơi! Xinh đáo đề!”

Một đám côn đồ vây quanh cô, chúng nhìn cô bằng ánh mắt hung ác và thèm khát.

“Các người muốn gì?” – Cô cảnh giác.

“Đơn giản là muốn mạng của mày thôi! Nhưng mà bé con, cũng có chút nhan sắc đấy! Khả khả khả...” – Tên cầm đầu cất giọng cười vô cùng khà ố.

“Các người... cứu tôi!!! Có ai không, mau cứu tôi!!!”

“Con ranh này! Chúng mày, mau tóm lấy nó!”

Theo sự chỉ huy của tên đại ca, cả đám xông về phía cô, đưa nắm tay, đưa nắm chân, đưa túm tóc, đưa bịt miệng cầm gói thuốc mê úp vào mũi cô.

“Mau buông cô ấy ra!”

Một giọng nói đồng dạng vang lên từ phía sau.

“Oắt con, khôn hồn thì mau xéo đi, đừng cản trở việc tốt của ông đây!”

“Tao nói là mau buông cô ấy ra!”

“Hử? Tính làm anh hùng cứu mỹ nhân à? Để xem mày có còn toàn mạng không đã!”

Cả đám côn đồ lại xông về phía người kia, để lại cô đau đớn, lại dính thuốc mê nằm sõng soài trên đất. Tâm trí mơ hồ, cô chỉ thấy người kia tay không một mình đánh trả cả đám côn đồ, rồi một tên hiểm ác rút dao đâm người đó một nhát, rồi anh ta nặng nề ngã xuống...

Mơ hồ có tiếng xe cảnh sát...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Của Tôi Là Tác Giả Ngôn Tình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15

Mùi thuốc sát trùng và mùi bông băng y tế cùng với tiếng dao kéo lách cách lạnh lẽo làm cô tỉnh lại.

Đây là đâu? Bệnh viện sao?

Cô y tá thấy cô tỉnh lại thì mừng rơi nước mắt:

“Cô An, cô tỉnh lại rồi! Thật tốt quá! Cô mà có mệnh hệ gì, Hà tổng tuyệt đối không tha cho chúng tôi đâu!”

Hà Cẩm Dương sao? Không lẽ người đó là anh? Là anh đã cứu cô sao?

Nghĩ vậy, cô liền bước xuống giường định đi ra ngoài tìm anh. Nhưng chân chưa kịp chạm xuống đất đã bị một giọng nói uy quyền quen thuộc dọa cho sợ bắn tim:

“Bước một bước, chặt một chân!”

Cô run run ngẩng lên, thấy anh đứng lù lù như bóng ma ngoài cửa.

“Hừ...”

Không biết là vì quá cảm động, hay là quá vui mừng, hay là quá sợ hãi trước vẻ mặt giết người của anh, mà cô òa lên khóc nức nở, à không, phải là gào nức nở mới đúng.

Cô y tá lập tức lùi nhanh, trả lại không gian riêng cho đôi bạn trẻ.

Mà anh thấy cô như vậy, hốt hoảng chạy đến đỡ dành người đẹp.

“Khóc cái gì... khụ... gào cái gì? Anh đánh đập gì em hả?”

“Hức... anh nghĩ cái gì mà lại liều mình đánh nhau với bọn côn đồ đó chứ? Anh điên rồi sao? Anh có biết tôi lo...”

Khoan, có gì đó sai sai?

Ban nãy cô vừa khóc vừa tranh thủ nhìn tới nhìn lui, sờ đông sờ tây xem vết thương của anh thế nào.

Kết quả là, một phần một tí “vết thương” cũng không thấy đâu hết!

“Anh uống tiên dược sao? Vết thương của anh đâu rồi? Rõ ràng tôi thấy anh bị đâm... A! Anh không phải người đã cứu tôi! Vậy thì ai đã cứu tôi chứ??”

“Đu rồi đấy! Là Từ Thiên Bảo! Là hắn đã cứu em! Vừa lòng em chưa? Giờ sao? Muốn lấy thân báo đáp sao? Đi đi! Hắn ta ở phòng bên cạnh đó!”

Nói rồi đi thẳng ra ngoài, không quên đá cửa đánh rầm một cái.

Cô chỉ còn thấy một đàn quạ đen đang bay trên đầu.

Mặc kệ tên động kinh kia, cô phải đi tìm Từ Thiên Bảo nói lời cảm ơn anh ấy, với lại vết thương kia...

Ân tình này, rất khó để trả...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Của Tôi Là Tác Giả Ngôn Tình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16

Cô đứng ở trước cửa phòng bệnh, do dự một lúc rồi vẫn quyết định gõ cửa.

“Mời vào!” – Một giọng nói nghiêm nghị vang lên.

Cô bước vào, thấy một người đàn ông trung niên đang ngồi bên giường, nét mặt trầm tư. Còn Từ Thiên Bảo thì vẫn đang nằm mê man trên giường bệnh.

“Tôi... xin lỗi đã làm phiền, tôi chỉ muốn đến thăm anh Từ...”

Từ Thiên Tư ngẩng lên, không tin vào những gì mắt mình nhìn thấy.

Cô gái này, thật sự chính là phiên bản hồi trẻ của người kia!

Người phụ nữ mà ông yêu rất nhiều, nhưng ông cũng nợ bà ấy rất nhiều.

Ông run run nhìn chăm chăm cô gái trước mắt, môi mấp máy, nửa ngày không thốt nên nổi một chữ.

“Thưa ông, tôi đã làm phiền sao? Xin lỗi, tôi sẽ đến lúc khác.” – Chờ một lúc lâu không thấy câu trả lời, cô thấy hơi mất tự nhiên, vội nói lời cáo từ.

“Như Ngọc...”

“Ông biết mẹ tôi?”

“Cháu là con gái của Như Ngọc sao?”

“Đúng vậy! Chú quen mẹ cháu sao?”

“Chú...chú là bạn cũ của mẹ cháu. Đã lâu không gặp, mẹ cháu giờ...có khỏe không?”

Cô sững lại. Lòng đau nhói.

Mãi một lúc lâu sau cô mới thấp giọng trả lời: “Mẹ cháu mất rồi.”

“Không...không thể nào...không thể nào...”

Trông ông ấy vô cùng khổ sở.

An Hạ không giấu được sự khó hiểu: “Chú à...chú với mẹ cháu...rất thân thiết sao?”

“Chú...là chú nợ bà ấy...”

Ông suy sụp, lão đảo bước ra ngoài.

“Chú à...còn anh Từ...”

“Phiên cháu chăm sóc nó giúp chú...Chú, là Từ Thiên Tư, Thiên Bảo là con trai của chú.”

...

Trong phòng chỉ còn cô và Từ Thiên Bảo. Cô nhìn chăm chăm vào người đàn ông đang ngủ say kia, lòng mông lung. Đây là người đã liều mình cứu cô, vì cứu cô mà anh ta phải hứng trọn một nhát đâm, tuy không ảnh hưởng lớn đến tính mạng, nhưng mà...

Tại sao lại phải liều mình cứu cô như vậy?

Trừ lần gặp mặt để kí hợp đồng kia, hai người căn bản không có gì liên quan đến nhau.

Không đúng, lúc này Từ Thiên Tư có nói một câu...

“...là chú nợ bà ấy...”

Tác giả ngôn tình trí tưởng tượng luôn vô giới hạn, không lẽ “đời cha ăn mặn đời con khát nước”, anh ta đây là trả nợ cho bố mình sao?

Từ Thiên Tư, con trai ông liều mình cứu tôi, tôi nhất định sẽ trả ơn gấp trăm nghìn lần, còn nếu như ông thật sự làm gì có lỗi với mẹ tôi, tôi quyết sẽ không tha!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Của Tôi Là Tác Giả Ngôn Tình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

“Nghĩ gì thế?”

Thấy cô ngầy ngốc đứng nhìn cửa sổ, Từ Thiên Bảo thều thào gọi một tiếng.

“A, anh tỉnh rồi sao? Có đói không? Để tôi đi lấy gì cho anh ăn nhé!”

“Cô An, không cần đâu...”

“Gọi tôi Hạ Hạ được rồi.”

Nói đến đây, cô lại bất giác nghĩ đến ai kia, không biết hẳn học ở đâu, mà suốt ngày luôn miệng “Hạ Hạ của anh à ~”, không tự chủ rùng mình ớn lạnh một cái.

Từ Thiên Bảo cũng nở nụ cười: “Vậy cô cũng gọi tôi Thiên Bảo là được rồi.”

“À, vâng...”

Không khí giữa hai người có phần mất tự nhiên.

“Chuyện hôm trước... thực xin lỗi vì đã liên lụy đến anh... cảm ơn anh vì đã cứu tôi...”

“Tôi không sao rồi, cô không cần áy náy, với lại thấy một lũ côn đồ bắt nạt một cô gái, tôi làm sao có thể khoanh tay đứng nhìn chứ, hahaa...”

“Anh vẫn còn cười được à, tôi nghe bác sĩ nói... vết thương rất sâu đó...” – Cô có phần nóng nảy.

“Nếu muốn trả ơn tôi, cô có thể dẫn tôi ra ngoài hít thở không khí một chút được không? Ở trong này ngột ngạt quá!”

“Một lúc thôi nhé, bác sĩ nói anh cần phải nghỉ ngơi thật nhiều.”

“Tôi biết rồi.”

....

Tại phòng tập gym

Bùm bùm bùm bùm...

Thuộc hạ 1 (nói nhỏ với thuộc hạ 2): “Ê! Boss bị sao vậy mày?”

Thuộc hạ 2: “Biết chết liền! Đạo này công ty nhận được mấy dự án lớn cơ mà!”

Thuộc hạ 1: “Vừa hôm qua tao còn thấy ông vừa duyệt hồ sơ vừa hát nữa!”

Thuộc hạ 2: “Thôi im đi! Ông đâm rách bao cát thứ 118 rồi!”

Điện thoại reo.

Hà Cẩm Dương (HCD): Gì thế?

Thuộc hạ 3 (lau mồ hôi): Boss! Bắt gặp hai đối tượng đưa nhau ra khuôn viên bệnh viện!

HCD (mặt đen thui): Gì nữa?

Thuộc hạ 3: Nữ đẩy nam ngồi xe lăn đi ngắm cảnh, cười cười nói nói, nhìn nhau đắm đuối...

HCD (tức nổ mắt): Cậu không biết làm gì để ngăn cản sao? Muốn vào trại điên hay vào Trâu Quỷ? (Câu này ta nhái của Tề ca:~)

Thuộc hạ 3 (vãi đá ra quần): Đừng mà boss....

Bạn đang đọc truyện *Vợ Của Tôi Là Tác Giả Ngôn Tình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

Anh sắp điên mất.

Lục tung cả cái bệnh viện lên mà không thấy hai “đối tượng” cần tìm đâu, cuối cùng thì sức nhớ ra một nơi...

Dù là vui hay buồn, dù là phấn chấn hay ảo não, dù là công việc ngập đầu hay thư giãn giải lao, cô đều tìm đến chỗ này.

Vâng, đó là cái căng tin.

Quả nhiên là có! Tức nổ phôi mất thôi!

“Hahaa, cà phê ở đây ngon nhỉ!”

“Bánh mì cay cũng được đó!”

“Này, bác sĩ nói anh không được ăn đồ cay!”

“Ha, tôi quên mất...”

“Hahaa...”

...

Đôi gian phu dâm phụ này! Hay cho cô, dám cầm sừng anh!

Trong đầu thì vạch ra vô số kế hoạch trừng trị cô gái to gan kia, còn tay thì lại ưu nhã rút điện thoại trong túi ra.

“Alo...phó tổng biên tập đó hả? Ủ, bản thảo cô nộp còn nhiều sai sót quá... Phải, cô cần về công ty xử lý ngay, nếu không...”

“Ồ...tôi tôi...tôi về ngay...”

Nhìn cô hấp ta hấp tấp, anh hả hê cúp điện thoại, về công ty, chờ cá chui vào lưới.

Nhưng điện thoại lại bất ngờ reo lên.

“Boss, đã điều tra được kẻ chủ mưu bắt cóc cô An Hạ.”

“Kẻ nào?” – Giọng nói lạnh lùng như núi băng ngàn năm.

“Là Bùi Thủy Lan, hay đúng hơn là cô ta và bố cô ta, Bùi chủ tịch, Bùi Trọng Nguyên!”

“Bùi chủ tịch?” – Giọng nói vốn lạnh lùng nay càng trở nên sắc bén.

Bùi Thủy Lan luôn tìm cách gây khó dễ cho Hạ Hạ, anh có thể hiểu được, nhưng tại sao Bùi chủ tịch lại nhúng tay vào chuyện này?

Cho dù ông ta luôn hi vọng Bùi Thủy Lan có thể gả cho anh, để hai tập đoàn đều có thể củng cố quyền lực, nhưng cũng không đến mức phải đi đánh ghen thay cho con gái mình chứ?

Chẳng lẽ ông ta nhắm vào anh? Không, ông ta nhắm vào Hạ Hạ thì đúng hơn!

Lạ quá đi, mấy ngày nay Hà Cẩm Dương giao cho cô hàng núi công việc, làm cô hầu như không thể bước ra khỏi phòng làm việc nửa bước. Hồi thì anh ta chỉ ồm ồm “anh chỉ muốn tốt cho em”, làm cô bức muốn chết!

Thấy cô buồn bức, anh chỉ biết thờ dài ngao ngán. Mấy ngày nay anh cho người điều tra Bùi chủ tịch, rốt cuộc ông ta nhắm đến Hạ Hạ làm cái gì. Bên phía ông ta có lẽ cũng đã phát hiện, nên ngày càng cảnh giác hơn, Hạ Hạ sẽ càng nguy hiểm hơn. Anh chỉ hận không thể nhét cô vào túi cát cho kín.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Của Tôi Là Tác Giả Ngôn Tình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19

Hai tập đoàn lớn Hà thị và Bùi thị ngày càng đối đầu căng thẳng. Hai bên tranh giành nhau từng dự án một. Đôi bên đều chịu không ít tổn thất. Đối với tình hình này, tất nhiên là có kẻ buồn người vui.

Một vài công ty khác thế lực nhỏ hơn đều chờ xem kịch vui, mong chờ hai nhà Hà – Bùi tiêu tan thế lực để mình có thể ngóc đầu lên. Một vài công ty đối

tác với hai nhà thì lại vô cùng khó xử, ủng hộ bên nào cũng đều không có lợi cho công ty mình.

Bùi Trọng Nguyên vô cùng phiền muộn. Thằng oắt con Hà Cẩm Dương này, từ trước đến giờ ông ta đều nhận định là con rể tương lai, nhưng thật không ngờ nó lại vì đứa con hoang An Hạ kia mà trở mặt với ông ta. Đối với ông ta, sự tồn tại của đứa cháu gái này chính là một sự uy hiếp rất lớn. Ông cụ Bùi thì luôn bắt mắt ra mặt với ông ta, luôn thiên vị đứa em gái cùng cha khác mẹ kia, Bùi Như Ngọc. Thật không ngờ, nó đã chết rồi, nhưng con gái của nó lại quay trở về! Đến lúc đó, tập đoàn Bùi thị này còn không phải là của đứa con hoang kia sao!

Hà gia.

Ngồi giữa phòng khách sang trọng, Hà Cẩm Dương mặt mày day day trán. Bùi chủ tịch đúng là một con cáo già, hai nhà trở mặt quả thật khiến Hà thị tổn thất không ít. Cũng may bố mẹ và ông nội anh đều đang ở Mỹ, chứ nếu chuyện này đến tai họ, anh chắc chắn sẽ phải đi xin lỗi giảng hòa với lão già đó.

Lật xem lịch làm việc, anh do dự. Ông cụ Bùi muốn hẹn gặp anh nói một vài chuyện. Không cần nghĩ cũng biết ông ấy muốn nói chuyện gì. Có nên đi hay không đây? Thật ra thì anh rất có hảo cảm với ông ấy. Một vị tiền bối rất đáng để anh học tập.

Hoa viên Bùi gia.

Người giúp việc cung kính bưng trà đến bàn.

“Ông chủ chúng tôi sẽ đến ngay. Mời dùng trà.”

“Cảm ơn.”

Trong lúc chờ đợi, anh nhàm chán lấy điện thoại ra nghịch ngợm. Anh không biết ông cụ Bùi đã đứng sau mình từ lúc nào.

“Cậu...”

“Bùi tiên sinh, ông đến lúc nào vậy?” – Anh giật mình quay lại.

Ông cụ Bùi nay đã gần bảy mươi, mái tóc đã bạc quá nửa, khỏe mắt đã có nhiều nếp nhăn nhưng giọng nói vẫn sang sảng, da dẻ hồng hào, toát lên khí thế uy nghiêm của người đứng đầu một đại thế gia.

“Cậu...có thể cho tôi xem...”

Ông run run chỉ vào chiếc điện thoại anh đang cầm trên tay.

Anh ngạc nhiên nhưng vẫn đưa điện thoại cho ông ấy. Anh chỉ để hình nền là ảnh Hạ Hạ thôi mà, sao Bùi tiên sinh lại có phản ứng như thế chứ?

“Như Ngọc...con gái của bố...” – Ông cụ Bùi nghẹn ngào gần như phát khóc.

“Bùi tiên sinh, hình như có hiểu lầm gì đó...”

“Từ đâu cậu có tấm hình này?” – Ông cụ Bùi tràn đầy hi vọng hỏi lại anh.

“Cô ấy là An Hạ, là bạn gái của cháu...” (Liên: Vô duyên, bà nhận làm bạn gái ông hồi nào ~~~)

“Bạn gái cậu sao? Tôi có thể...gặp cô gái này được không?”

“Việc này...cô ấy sợ là không tiện đến đây...về phía Bùi chủ tịch...”

“Không cần để ý đến nó!” – Nhắc đến người con trai của mình, ông cụ Bùi vô cùng tức giận.

“Được, cháu sẽ gọi cô ấy đến!”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Của Tôi Là Tác Giả Ngôn Tình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20

Phòng khách sang trọng, nơi có một ông cụ đang lấp bắp kinh hãi, kích động không nói nên lời, nhìn trân trân vào cô gái trước mắt. Ông nhào tới như một đứa trẻ, hai hàng nước mắt lăn dài trên khuôn mặt già nua.

“Cháu nói, cháu là con gái của Như Ngọc?” – Ông run run hỏi, khuôn mặt tràn ngập hạnh phúc.

“Vâng, cháu là An Hạ, mẹ cháu là Bùi Như Ngọc.”

“Hạ Hạ, cháu quả thật là giống nó như đúc... Mau, mau tới đây, ta là ông ngoại của cháu...”

An Hạ chần chừ, cô khó xử quay sang nhìn Hà Cẩm Dương vẫn im lặng đứng một bên từ nãy đến giờ.

Anh mỉm cười ấm áp: “Còn không mau gọi ông ngoại, em xem, ông mừng phát khóc rồi kìa!”

Bao kí ức tuổi thơ ùa về, tuổi thơ cùng mẹ gian khổ ăn đói mặc rách, chật vật qua ngày, nay bỗng nhiên biết mình còn có một người ông ngoại, cô lập tức lệ rơi đầy mặt, giọng nói run rẩy vỡ òa trong hạnh phúc: “Ông ngoại...”

“Ngoan, cháu gái của ông...”

Hà Cẩm Dương lặng lẽ bước ra ngoài, để cho hai ông cháu họ hàn huyên.

Tin tức này đối với anh cũng hết sức bất ngờ, Hạ Hạ của anh vậy mà lại là cháu gái của ông cụ Bùi, thiên kim tập đoàn Bùi thị. Anh tin chắc rằng, ông sẽ bù đắp cho cô mọi thứ có thể, cho cô một cuộc sống hạnh phúc. Nhưng, có một người bác tàn nhẫn và một người chị ích kỉ như cha con Bùi Thủy Lan, không biết cô sẽ đối mặt như thế nào đây...

Cho dù cô quyết định thế nào, anh cũng sẽ luôn ủng hộ cô.

Lúc này, ông cụ Bùi đang cất giọng sang sảng phân phó đám người giúp việc: “Mau đi chuẩn bị, ta muốn tổ chức lễ ra mắt cháu gái, ngay tối nay!”

Người giúp việc sợ run, vội vã đi chuẩn bị.

Ông cụ Bùi lại quay sang nhìn cô, cười rất mờ ám: “Có thể là sẽ ra mắt cả cháu rể nữa!”

“Ông ngoại, ông nói cái gì vậy chứ?” – Cô đen mặt.

“Còn dám chối? Hồi nãy thẳng nhóc đó vừa mới nói, cháu là bạn gái nó...”

A ha, được lắm, tên mặt dày vô sỉ này!

Cô tức giận chửi thề một câu, nhưng trong lòng không hiểu sao lại thấy vô cùng ngọt ngào.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Của Tôi Là Tác Giả Ngôn Tình* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21

Cửa lớn Bùi gia chặt nhích người đến kẻ đi, tất cả chỉ vì tin tức động trời mới được công bố: ông cụ Bùi ra mắt cháu gái thất lạc nhiều năm.

Bùi gia là gia tộc lớn mạnh cỡ nào, tầm ảnh hưởng lớn đến mức nào, dĩ nhiên là khỏi phải bàn. Lãnh đạo các công ty tập đoàn lớn nhỏ đều đi dự bữa tiệc này, đều muốn biết vị nhị tiểu thư Bùi gia này mặt ngang mũi dọc ra sao, tính tình thế nào, có thể thừa kế được khối tài sản kếch xù của ông ngoại mình hay không, có thể dễ dàng bám theo lợi dụng được không... Chưa kể còn đám phóng viên nhà báo, bọn họ đối với tin tức béo bở này giống như ruồi bu lấy mật, đã sớm chờ đợi trước cửa Bùi gia từ lâu.

Người khó chịu bức bối với tin tức này, chắc là chỉ có cha con Bùi Thủy Lan.

“Bố, bố cứ để yên cho con nhỏ đó leo lên đầu con như vậy sao?”

“Nó có gì hơn con cơ chứ? Chẳng qua chỉ là một đứa con hoang!”

“Bố, con hồ ly tinh đó sẽ cướp mất anh Cẩm Dương của con mất!”

Bùi Trọng Nguyên rốt cuộc không chịu nổi nữa:

“Câm miệng! Giờ phút này mà con vẫn chỉ biết có thằng nhãi đó thôi sao!”

“Cũng không biết nhìn lại mình một chút đi, con bé đó có không ít fan hâm mộ đâu! Ông nội con thương nó đến mức nào! Cộng với ngoại hình và độ nổi tiếng của nó, con có thể đầu được sao! Đúng là không có tiền đồ!”

Bùi Thủy Lan từ bé đến giờ có khi nào bị quát mắng nặng lời như vậy, nước mắt lập tức rơi là chảy:

“Bố...”

“Có thời gian ở đây là nhai, còn không mau đi chuẩn bị cho buổi tiệc đi!”

“Con không đi! Con tuyệt đối không đi!”

Chát!!!!

Bùi Thủy Lan ôm mặt, không thể tin ngẩng mặt tròn to mắt nhìn bố mình:

“Bố...sao bố...lại đánh con...?”

“Hừ! Thật vô dụng!” – Bùi Trọng Nguyên dùng ánh mắt hằn học dữ tợn nhìn đứa con gái mà ông ta hết mực nuông chiều.

“Tuyệt đối phải nhớ: trước mặt ông nội con và công chúng, con không được động đến nó dù chỉ là một sợi tóc! Nếu không, không đơn giản chỉ là cái tát này đâu”

“Hức...”

“Còn không mau rút ra ngoài!”

Bùi Thủy Lan bụm mặt khóc chạy ào ra ngoài. An Hạ, con tiện nhân, con hồ ly tinh vô liêm sỉ! Đêm nay tao nhất định sẽ khiến mày phải thất bại nhục nhã!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Của Tôi Là Tác Giả Ngôn Tình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

Đại sảnh.

“Bùi tiên sinh, chúc mừng ông đã tìm được cháu gái...”

“Quả không hổ là cháu gái Bùi tổng, cô An đây thật là xinh đẹp và tài giỏi a...”

“Tôi là Nam Cung Ngôn, giám đốc công ty..., rất vui được làm quen với cô...”

“Tôi là Lục Hàn, chủ tịch tập đoàn..., hân hạnh được biết cô...”

An Hạ như trăng giữa bầu sao, thật vất vả niềm nở chào hỏi đáp lễ từng người. Máy tên công tử nhà giàu này, thật là phiền chết đi được! Cô lảng dảng đi chỗ khác. Nhưng...

“Cô An Hạ, xin hỏi cô biết mình là con cháu Bùi thị từ khi nào?”

“Cô đã có kế hoạch gì để kế thừa và phát triển Bùi thị?”

“Cô có tự tin mình sẽ gánh vác được Bùi thị hay không?”

“Cô có thể tiết lộ mẫu bạn trai lí tưởng của mình được không?”

...

Má ơi, con thật sai lầm khi đi hướng này mà!

Đang tính kế chuồn khỏi đám phóng viên thì cô nhìn thấy một đám vệ sĩ xông đến, đuổi hết bọn họ ra ngoài. Còn chưa kịp thở phào thì lại thấy ai kia đứng dựa vào cửa tựa tiểu phi tiêu:

“Thật là không có quy củ mà! Hạ Hạ, sao lại để một đám đàn ông vây quanh em như vậy?”

Cứu tinh của ta! Cô chưa bao giờ thấy Hà Cẩm Dương đáng yêu như lúc này!

Cô lập tức chạy đến, rất tự nhiên mà nắm lấy tay anh, nở nụ cười chào đón chúng sinh:

“Anh đến rồi! Mau vào trong!”

Trời đất, thân mật vậy sao! Đám phóng viên ngạc nhiên muốn rớt luôn mắt ra ngoài, cha mẹ ơi, chụp lẹ chụp lẹ!

Anh quay lại nháy mắt với một tên trong đám phóng viên, dùng khẩu hình: “Nhớ đăng lên trang nhất đấy!”

Thỏ non An Hạ không hề biết mình bị lừa, thân nhiên dẫn Hà Cẩm Dương tới gần đến ngôi vào bàn tiệc. (Liên: Lần thứ n chị bị anh lừa r.v)

Ông cụ Bùi cất giọng sang sảng:

“Hôm nay là một ngày vô cùng trọng đại với tôi, với Bùi thị. Xin giới thiệu với tất cả mọi người, đây là Hạ Hạ, cháu gái bảo bối của tôi!”

Tiếng vỗ tay rầm rầm, tiếng cười nói ồn ã, đâu đó còn có một vài tiếng chụp ảnh tách tách.

An Hạ hôm nay quả thật là xinh đẹp như một nữ thần, đứng cạnh Hà Cẩm Dương tuấn lãng, thật khiến người ta phải ghen tị.

Quả nhiên, bữa tiệc đang vui vẻ, chợt vang lên một tiếng gào thét:

“Đồ hồ ly tinh, đồ vô liêm sỉ! Mày là con hồ ly tinh giống y như mẹ của mày!”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Của Tôi Là Tác Giả Ngôn Tình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23

Đại sảnh ồn ào lập tức im bật, mọi người đều nhìn về hướng phát ra tiếng gào thét kia.

Đại tiểu thư Bùi gia, Bùi Thủy Lan sao?

Thành công thu hút sự chú ý của mọi người, Bùi Thủy Lan càng dương dương tự đắc:

“Mọi người hẳn còn nhớ, Bùi Thủy Lan tôi đây có một người cô, hai mươi năm trước đã bêu xấu thanh danh Bùi gia, chưa chồng mà đã có thai?”

Mọi người im re, len lén quan sát sắc mặt ông cụ Bùi, đây là điều mà ai cũng biết, chẳng qua vì muốn vuốt mông ngựa ông ấy nên mới không ai dám nhắc đến.

“Tiện nhân này, chính là đứa con hoang đó!” – Cô ta chỉ vào An Hạ, cười điên dại.

Nhưng tiếng cười của cô ta không kéo dài bao lâu. Bùi Trọng Nguyên tiến vào như một cơn gió, cho cô ta một cái tát trời giáng:

“Câm miệng! Đồ hỗn đản! Mày có biết mình đang nói gì không?”

Bùi Thủy Lan gần như đã biến thành người điên:

“Ông đánh tôi? Haha, là tôi nói năng bậy bạ hay là ông đang có tật giat mình?”

Mọi người nín thở. Bùi gia này sao phức tạp vậy?

“Mày...mày dám...uống công tao yêu thương mày...đồ súc sinh...”

“Yêu thương tôi? Ha, thôi đi! Ông chỉ yêu đồng tài sản của ông nội mà thôi! Đừng quên, chính ông, chỉ vì muốn giành quyền thừa kế với Bùi Như Ngọc mà đã lừa bà ấy, gài bẫy bà ấy. Nếu không thì làm sao bà ấy lại bị đuổi khỏi nhà, làm sao mà ông nghiễm nhiên trở thành người thừa kế tập đoàn Bùi thị được???”

“Nói bậy! Mày nói bậy!”

“Bà ấy quả thật rất ngu xuẩn, nên mới mắc mưu của ông. Nhưng tôi thì không đâu, hahaaaaaa...”

....

“Câm miệng!”

“Câm miệng!”

Hai ông cháu An Hạ vội vàng chạy đến, hai tiếng hét gần như cùng một lúc vang lên.

Ông cụ Bùi xông đến túm áo Bùi Trọng Nguyên:

“Thằng súc sinh...mày đúng là không còn tính người! Như Ngọc nó đã làm gì nên tội? Nó là em gái của mày đó!”

An Hạ thống khổ khóc rống lên, cô túm áo túm tóc Bùi Trọng Nguyên đánh tới tấp:

“Ông chết đi, chết đi chết đi, trả lại mẹ cho tôi, trả cho tôi...”

Hà Cẩm Dương vội vàng đến, vừa ôm cô vào lòng:

“Không sao, có anh ở đây...”

vừa quay sang thấp giọng phân phó thuộc hạ: “Gọi cảnh sát!”

Ông cụ Bùi hiển nhiên là đã tức giận đến cực điểm, tay run run chỉ vào Bùi Trọng Nguyên: “Cút, cút khỏi đây, cút khỏi tầm mắt của tao!”

Bùi Trọng Nguyên gạt tay ông cụ Bùi ra, cười như một kẻ điên:

“Tôi không đi đâu hết, tôi là chủ nhân tập đoàn Bùi thị, người phải cút chính là ông!”

Ông ta hùng hổ xông lên, toan bóp cổ ông cụ Bùi.

Nhưng Hà Cẩm Dương đã vọt đến, cho ông ta một cú đấm

“Dám động đến hai ông cháu Hạ Hạ, ông đã động đến cực hạn của tôi rồi đó!”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Của Tôi Là Tác Giả Ngôn Tình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24

Cảnh sát đến đưa cha con Bùi Thủy Lan đi. Nghe nói Bùi Thủy Lan từ lúc bị đưa đi thì liên ứ ứ ớ ớ, lúc khóc lúc cười, điên điên dại dại.

Bữa tiệc của ông cháu An Hạ cũng vì thế mà kết thúc trong không khí căng thẳng và ngột ngạt. Ông cụ Bùi vì bị sốc nặng mà tăng huyết áp phải nhập viện, An Hạ ngày đêm túc trực cạnh ông. Cô gầy rộc hẳn đi, vì chuyện của mẹ mà lúc nào cũng thần thờ, không thiết ăn uống. Nhưng trước mặt ông ngoại, cô vẫn luôn tươi cười để ông không phải lo lắng.

“Hạ Hạ, cháu làm đồ hết cháo rồi kìa.”

“...”

“Hạ Hạ...”

“Hơ...cháu...cháu xin lỗi...để cháu dọn dẹp rồi đi lấy cho ông tô khác...” – Cô giật mình, luống ca luống cuống.

“Để đó cho y tá làm đi. Haizz, cháu cứ thế này, bảo ông xuống tuổi vàng làm sao ăn nói với mẹ cháu đây...”

“Ông à, ông nói gì vậy chứ! Ông nhất định sẽ sống lâu trăm tuổi!”

“Con bé này, sức khỏe ông như thế nào ông còn không biết sao! Cả cuộc đời ông vất vả gây dựng lên tập đoàn Bùi thị, những tương sẽ giao cho mẹ cháu, nhưng thật không ngờ...”

“...”

“Cũng tại ông có mắt như mù mà để cho đồ súc sinh kia làm loạn, đến em gái mình cũng không tha. . .Bây giờ thì Bùi thị không còn ai tiếp quản, cháu nhả tâm để tâm huyết cả đời của ông cứ thế đổ sông đổ biển sao?”

“...”

“Cháu gái ông rất thông minh, rất quyết đoán. Bùi thị không thể thiếu cháu.”

An Hạ muốn nói lời phản bác, nhưng thấy ông ngoại ho khù khụ, đành nuốt lời muốn nói vào bụng, tiến lên vỗ lưng thuận khí cho ông.

Hai ngày sau.

“Chủ tịch tiền nhiệm không đủ tư cách quản lý Bùi thị, trong số các cổ đông ở đây, tôi muốn tiến cử cháu gái An Hạ của mình lên làm tân chủ tịch. Các vị có ai phản đối không?”

Ông cụ Bùi đích thân tiến cử, ai dám phản đối chứ? Hơn nữa, tại buổi tiệc hôm trước biểu hiện của An Hạ rất tốt, rất được lòng đa số các cổ đông.

...

Hôm sau nữa.

“Chủ tịch, cô đã đọc tin tức chưa?”

“Tin tức gì? Sẽ không phải là tôi trở nên nổi tiếng chỉ sau một đêm đi? Hahaa...”

“Chủ tịch đừng cười, còn hơn thế nữa cơ ạ...”

Hả? Cô dùng tốc độ ánh sáng chớp lấy laptop, mở lên xem tin tức.

“Tân chủ tịch Bùi thị An Hạ đang hẹn hò cùng chủ tịch Hà thị Hà Cẩm Dương”

“Hà thiếu của Hà thị tình tứ với tiểu thư Bùi gia”

“Choáng với hành động thân mật của đôi nam thần nữ thần”

“Soái ca Hà Cẩm Dương đã có người trong mộng”

....

Mẹ nó, toàn trang nhất chứ! Tin tức của cô đứng đầu danh sách tìm kiếm rồi!

Cô vừa tức vừa ngượng, trầm giọng ra lệnh:

“Thư kí, liên lạc với phòng viên xóa hết ba cái tin gà vịt đồng nát này cho tôi!”

Thư kí vâng dạ, nhưng vừa bước ra đến cửa thì sợ hãi quay vào.

“Giỏi nhì! Dám lạm dụng chức quyền mua chuộc phòng viên cơ đấy! Cháu đáng đánh đòn mà!”

Ông cụ Bùi thân nhiên bước vào, nụ cười từ khóe miệng lan đến tận mang tai.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Của Tôi Là Tác Giả Ngôn Tình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25

“Ông à, cháu là người bị hại đó...” – Cô mếu máo, vô cùng ủy khuất.

“Thật không?”

“Thật mà, cái tên Hà Cẩm Dương kia, hẳn chính là siêu cực phẩm biến thái, hẳn lúc nào cũng bắt nạt cháu, hẳn rất gian xảo, lúc nào cũng giở trò...”

“Cháu nói cái gì? Giở trò gì hả? Trời đất ơi, tiến triển nhanh vậy sao?”

“...”

“Còn nữa, cháu không được phép nói xấu Cẩm Dương như thế nữa...”

“...”

Quạ quạ quạ...

Rất cuộc ai mới là cháu của ông đây hả???

...

Hôm sau.

“Chủ tịch, cô có khách, là Từ tổng của nhà xuất bản X.”

“Mời anh ta vào.”

Cửa mở, người đàn ông cao lớn lịch sự bước vào. An Hạ chỉ biết mở to mắt chống lại ánh nhìn của anh ta. Đối với người này, tâm tình của cô rất phức tạp. Kể từ ngày chuyển đến sống tại Bùi gia, cô chưa gặp lại anh ta lần nào. Bữa tiệc của ông ngoại hôm trước, anh ta cũng không đến. Cô trở thành tân chủ tịch tập đoàn Bùi thị, tin tức chấn động như thế, cũng không thấy anh hỏi han một câu. Ngay cả chuyện của cô và Hà Cẩm Dương rùm beng trên báo, cũng không thấy anh mảy may quan tâm... Giống như chưa từng quen biết...

Ai nha, cô bị sao thế này, người ta có là gì của mình đâu!

Từ Thiên Bảo cười khở một tiếng. Anh làm sao để nói cho cô biết, anh chỉ là đang hèn nhát trốn chạy tình yêu với cô, với em gái ruột cùng cha khác mẹ của mình đây?

Năm năm trước.

“Mẹ, mẹ không thể bỏ mặc con như thế được! Mẹ tỉnh lại cho con, tỉnh lại ngay cho con!”

Cô bé mười lăm tuổi liều mạng ôm lấy thi thể lạnh băng của mẹ mình, sống chết không cho bác sĩ y tá đưa bà ấy đi.

Mọi người ra sức ngăn cản cô, cuối cùng thân hình nhỏ bé của cô bị bọn họ đẩy ra, bất lực ngã ngồi trên nền đất lạnh lẽo.

Anh vì tối hôm trước đi ngủ không đóng cửa sổ, sáng ra bị cảm lạnh, được người nhà tức tốc đưa đến bệnh viện, chăm sóc từng tí. Đi ngang qua thấy cô bé kia ngã dưới đất, anh vội chạy đến:

“Em sao vậy? Mau đứng dậy, nền đất rất lạnh...”

Cô bé mở to đôi mắt ngập nước nhìn anh. Lòng anh mềm nhũn, cô bé này thật đáng yêu!

“Hình như em bị sốt rồi. Để anh gọi bác sĩ...”

Cô bé vẫn im lặng nãy giờ bỗng lên tiếng:

“Cảm ơn anh.”

Rồi chạy vụt đi, không quên ngoảnh lại tặng cho anh một nụ cười xinh tuyệt.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Của Tôi Là Tác Giả Ngôn Tình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26

Anh ngoảnh, quay sang phân phó vệ sĩ đi cùng đi điều tra một chút.

Thì ra là mẹ em ấy mất. Thật là một cô bé đáng thương.

Ông trời trên ngời, không lâu sau đó, anh tình cờ thấy được một bức ảnh một người phụ nữ, trông rất xinh đẹp hiền hậu, ở trong phòng làm việc của bố anh. Lúc đó anh rất hoảng hốt, bà ấy giống y hệt mẹ của cô bé kia!

Kể từ khi đó, anh đã biết thân phận của An Hạ. Anh cho người tìm kiếm cô khắp nơi, nhưng đều không có kết quả. Cho đến khi gặp được cô...

Anh vừa đau vừa giận, anh chỉ muốn tự đánh cho mình một trận.

Sao anh lại có ý nghĩ điên rồ đó với cô chứ? (Liên: Haizz, hỏi thể gian tình ái là chi ~)

Thật may, cô không nhớ chuyện năm xưa, cũng không hề biết mình là con gái của Từ Thiên Tư. Nếu cô mà biết, chắc hẳn sẽ rất hận bố, hận Từ gia. Còn anh, với tính cách của An Hạ, ngay cả cơ hội đứng nhìn cô từ xa, anh cũng không có...

Đôi mắt trong veo của An Hạ vẫn nhìn chăm chăm vào Từ Thiên Bảo, nhìn đến mức anh bắt đầu thấy mắt tự nhiên thì cô lại chậm rãi lên tiếng:

“Từ tổng, đã lâu không gặp.”

Một câu nói này muốn bao nhiêu liền có bấy nhiêu lạnh lùng. Từ Thiên Bảo bất đắc dĩ nói:

“Đã lâu không gặp, chúc mừng em trở thành tân chủ tịch Bùi thị.”

“Chút may mắn mà thôi, Từ tổng trăm công nghìn việc, hẳn là không phải đến đây chỉ để nói chúc mừng tôi đi.”

Từ Thiên Bảo khó khăn phun ra mấy chữ:

“Đúng vậy, anh đến đây còn vì muốn bàn với em về buổi họp báo ra mắt truyện...”

“A, vậy sao...”

Sao cô lại quên mất được chứ? Đạo này nhiều việc cần giải quyết quá đi mất.

...

Buổi họp báo.

Fan của An Hạ tụ tập từ sớm trước cửa công ty Từ gia, người người chen lấn, hò hét ầm ĩ.

Khi họ chính mắt nhìn thấy thân tượng của mình bước ra, xinh đẹp chói mắt thì lại càng phấn khích hò hét ầm ĩ như sấm dậy.

“Rất cảm ơn tình cảm của các độc giả dành cho An Hạ tôi đây. Tôi nhất định sẽ cố gắng cho ra đời nhiều tác phẩm hay hơn nữa để đền đáp sự yêu thương của độc giả.”

Sau một vài nghi thức vật vãnh khác, An Hạ giao lưu, kí tặng sách cho độc giả rồi vội vã ra về.

“Hạ Hạ...con...ừm...cháu khoan đi đã...”

Đây là giọng nói mà cô rất không muốn nghe. Cô thần nhiên quay lại:

“Ông Từ có chuyện gì muốn nói sao?”

Từ Thiên Tư vẻ mặt vô cùng khô sở, khó khăn nói từng chữ một:

“Chú...thật lòng xin lỗi mẹ cháu, không, xin lỗi mẹ con cháu...”

“Ông Từ đây đâu có lỗi gì a? Tại sao lại phải xin lỗi?”

Vốn Từ Thiên Tư đã chuẩn bị hết can đảm để mở lời nhận con gái, nhưng lại bị khí thế bức người của An Hạ đánh bay hết dũng khí. Lần đầu gặp An Hạ, ông chỉ nghĩ cô là con của Bùi Như Ngọc...Nếu không phải hôm trước Thiên Bảo uống say liên tục gọi “Hạ Hạ”, “em gái”, “xin lỗi”,... có lẽ ông vẫn còn chưa biết sự thật.

Ông trời ơi, Từ Thiên Tư tôi đây phải làm sao để bù đắp lại cho con gái, phải làm sao để đền tội với mẹ con nó, phải làm sao để chặt đứt ý niệm của Thiên Bảo dành cho em gái nó đây?

Nếu năm xưa ông không nhất thời hồ đồ, nhận tiền của Bùi Trọng Nguyên... Nếu năm xưa ông không dùng cái tên An Dĩ Kiệt để tiếp cận Bùi Như Ngọc, lừa gạt tình yêu của bà ấy...

Có phải bây giờ họ đã là một gia đình rất hạnh phúc rồi không?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Của Tôi Là Tác Giả Ngôn Tình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27

An Hạ không phải là không thấy được sự đau khổ của Từ Thiên Tư.

Nhưng ông ta đau một, mẹ con cô phải đau gấp trăm nghìn lần.

Bởi vậy cô không chút do dự bỏ đi, không cho ông ta một cơ hội để giải thích.

...

Hai tuần sau.

“Cháu sao thế Hạ Hạ? Cả ngày cứ thần mất ra.”

“Cháu không sao, dạo này công ty nhiều việc nên hơi mệt mỗi thôi.”

Có đánh chết cô cũng không thừa nhận là cô... đang nhớ cái tên dở người kia.

Không hiểu sao dạo này hần lặn đầu mất tăm, không bám dính cô như mọi ngày.

Không phải hần nói theo đuôi cô sao? Giờ thì bỏ rơi cô thế này đây. Đồ đều cáng. Đàn ông đều là một lũ xấu xa mà.

Đầu nghĩ, chân thất tha thất thểu bước ra cửa.

Ông cụ Bùi thờ dài: “Ôm tương tư, ca này khó.” (Liên: Ông đúng là nói giáo cho giặc mà ~)

...

An Hạ định lái ô tô đi ra ngoài giải sầu một chút. Những lúc cô đơn như thế này, cô lại nhớ mẹ vô cùng. Ô tô chuyển bánh, chạy thẳng đến nghĩa trang nơi mẹ cô an nghỉ. Nhưng lại bất ngờ gặp một người.

Là ông ta.

Cô chậm rãi đến gần. Từ Thiên Tư không hề phát hiện có người, vẫn khụy gối trước ngôi mộ của mẹ An Hạ, giọng nói khàn khàn nức nở:

“Anh thật có lỗi, anh đáng chết. Như Ngọc, em rất hận anh có phải không?”

“Nếu ông trời không để anh gặp được Hạ Hạ, có phải bí mật này sẽ mãi mãi được chôn vùi không?”

“Anh phải làm sao đây... con gái của chúng ta... anh phải làm sao để con bé chấp nhận anh đây?”

“Đời này, anh chỉ muốn bù đắp cho nó mà thôi... nếu không, anh có chết cũng không nhắm mắt...”

Huych...

An Hạ vốn đang rất mệt mỏi, giờ lại nghe được những lời này, cô nhất thời không tiếp nhận được, lao đảo ngã xuống đất.

Từ Thiên Tư cả kinh chạy đến, vì quá hốt hoảng mà ông còn thay đổi cả cách xưng hô:

“Hạ Hạ... con làm sao vậy...”

“Ông đừng động vào tôi! Đồ khốn kiếp! Ông còn dám xuất hiện ở đây?”

“Bố...bố chỉ là...”

“Ông câm miệng! Tôi không có người bố như ông!”

“Hạ Hạ, con bình tĩnh đã...”

“Mau rút khỏi đây! Tôi không muốn thấy ông! Mẹ cũng không muốn thấy ông!”

Cái người trước mắt này, chính là kẻ đã bỏ rơi mẹ con cô, bỏ mặc sống chết của mẹ con cô, còn mình thì hưởng cuộc sống hạnh phúc sung sướng. Ông ta, chính là cha ruột của cô đấy! Cô gục xuống khóc tức tưởi. Cô cảm thấy ý thức mờ hồ, mí mắt nặng nề khép lại.

Chương 28

“Cô An chỉ là tinh thần quá căng thẳng thôi, không có gì nguy hiểm đến sức khỏe. Chỉ cần nghỉ ngơi và tránh làm việc quá sức là ổn.” - Bác sĩ ôn tồn nói.

“Cảm ơn bác sĩ.” – Bốn người trầm miệng một lời. Tất nhiên bốn người này là ông cụ Bùi, Hà Cẩm Dương, và cha con Từ Thiên Tư.

Hà Cẩm Dương tức giận trừng mắt nhìn Từ Thiên Bảo.

Nếu không phải ở đây là bệnh viện, chắc là anh sẽ không kiềm chế được cho Từ Thiên Bảo vài cú đấm.

Anh mong ngày mong đêm, chỉ chờ đến tối hôm nay, anh sẽ cho An Hạ một bất ngờ. Bóp chặt chiếc hộp đựng nhẫn cầu hôn tinh xảo trong tay, anh nói mà gần như là quát lên:

“Tôi nghĩ là Từ tổng đây còn thiếu một lời giải thích đây.”

Từ Thiên Tư vẻ mặt phờ phạc, bộ dáng tiêu tụy như già đi cả chục tuổi. Ông im lặng không biết phải mở miệng như thế nào. Nhưng nhớ đến ánh mắt của An Hạ tràn đầy chán ghét và thất vọng khi nhìn mình, ông nhắm mắt, hít sâu một hơi:

“Hạ Hạ...là con gái ruột của chú.”

Một câu này, như sét đánh ngang tai đối với tất cả những người có mặt ở đây.

Từ Thiên Bảo sững người, bồ thế nhưng lại sớm biết sự thật? Vậy xem ra An Hạ cũng đã biết rồi. Mà xem tình trạng cô thế kia, hẳn là chịu đã kích rất lớn. Hắn cười tự giễu, giờ phút này cô chắc là rất ghê tởm hắn đi?

“Thì ra thẳng súc sinh đó chính là mày!” – Ông cụ Bùi trầm mặc nãy giờ, kích động lao về phía Từ Thiên Tư.

Chát...chát! Từ Thiên Tư đứng im như một pho tượng, hứng trọn hai cái tát của ông cụ Bùi.

“Thằng khốn nạn...tao sẽ không tha cho mày...”

“...”

“Mày hủy hoại cuộc đời Như Ngọc còn chưa đủ, giờ lại còn muốn làm gì Hạ Hạ nữa?”

“...”

Hà Cẩm Dương thấp giọng khuyên: “Ông hãy bình tĩnh, đừng vì loại người này mà tổn hại sức khỏe.”

Rồi quay sang hai người kia: “Phiền hai người đi cho, Hạ Hạ tính lại cũng không muốn nhìn thấy hai người đâu.”

...

Hai giờ sáng.

An Hạ nặng nề mở mắt. Cô vô cùng mệt mỏi, đầu đau như búa bổ, chân tay mềm yếu vô lực. Nhưng cô vẫn cảm nhận được một cảm giác ấm áp từ bàn tay truyền đến.

Cô thấy Hà Cẩm Dương nằm gục bên cạnh, tay anh nắm chặt lấy tay cô, nắm thật chặt thật chặt. Cô ngáy ngồ cười, tên ngốc này! Cô rất nhớ rất nhớ hắn. Bàn tay nhỏ lạnh buốt của cô nhẹ nhàng chạm vào khuôn mặt anh tuấn của anh, nhẹ nhàng vuốt ve giống như sợ đây chỉ là giấc mơ. Cô nhìn anh rất lâu, bàn tay không tự chủ vẽ vẽ từng đường nét trên khuôn mặt anh. Chợt cô khựng lại.

Tên này, bỏ rơi cô nửa tháng trời, giờ còn dám vác mặt đến đây! Càng nghĩ càng tức, cô không chút lưu tình cho anh một quả đấm.

“Hạ, cái gì vậy? Hạ Hạ, ai đánh em sao? Anh liều mạng với kẻ đó!”

Hà Cẩm Dương từ trong mộng đẹp bị đánh thức, bật dậy như robot, một tay sờ sờ mắt bên trái vừa bị cô đấm cho bầm tím, một tay giang ra mạnh mẽ ôm cô vào lòng.

Chương 29

“Không có gì, em chỉ là giúp anh đánh muỗi thôi!” - Nữ đại hiệp An Hạ rất hùng hồn biện hộ.

“...”

“Nhìn gì mà nhìn, mau đi ngủ đi, mắt anh thâm tím rồi kia kia.”

“Vậy anh ngủ nhé...Oáp...”

Năm phút sau.

“Nước...nước...em muốn uống nước...”

“Nước đây...oáp...”

Mười phút sau.

“Đói quá...đói quá đi...”

“Ăn cháo này, vừa hâm lại đó...oáp...”

Ba mươi phút sau.

“Lạnh quá...”

“Anh đắp chăn cho em...oáp...”

Một tiếng sau.

“Cầm Dương, em muốn đi vệ sinh...”

“Nào, anh cõng em đi...oáp...”

Hai tiếng sau (sáng cmmr.v)

“Hơ...ngủ đã quá! Cầm Dương, dậy đi, ngủ nhiều không tốt cho sức khỏe đâu!”

...

Cứ thế được mấy hôm, Hà Cầm Dương gầy đi trông thấy, hốc mắt trũng sâu, đi đứng lờ đờ, An Hạ nhìn thấy suýt bị dọa cho rớt tim.

Tên ngốc này sao mà ngốc quá vậy? Ban đầu cô chỉ định chinh hán một chút cho hả tức thôi, giờ hán ra nông nỗi này, cô thật hối hận, đau lòng muốn chết.

“Cầm Dương, anh lập tức nằm xuống nghỉ ngơi! Em đi gọi bác sĩ!”

Anh nín nín áo cô, giọng nói suy yếu:

“Anh không sao, em đừng đi...”

“Không được!”

“Anh không cần bác sĩ, anh chỉ cần em...”

“Nhưng mà...”

“Nếu muốn trả ơn anh, em có thể dẫn anh ra ngoài hít thở không khí một chút được không? Ở trong này ngột ngạt quá!”

An Hạ nhún mày, câu này quen quen?

...

Hai người sóng vai bước đi trên hè phố. Không ít người đi qua lại phải ngoái lại nhìn, hai người này thật đẹp đôi! Không không, chính là Hà Cẩm Dương và An Hạ thì phải? Xem ra tin đồn họ hẹn hò là thật rồi!

Cảm thấy đã thu hút đủ sự chú ý, Hà Cẩm Dương đắc ý mừng thầm, thời cơ đến rồi!

Lập tức ôm ngực đứng khựng lại, nhăn nhó rên rỉ.

“Anh sao vậy? Đừng dọa em...”

“Anh đau...đau quá...chỗ này này...”

Nước mắt cô ào ào trào ra:

“Đau tim?? Mau theo em đi về!”

“Không!”

“Anh muốn chết sao? Anh có biết em lo...”

Câu nói của An Hạ bị cắt ngang bởi hàng loạt những tiếng “ồ” xung quanh.

Khuôn mặt hoàn nỉ này, nụ cười âm áp này, đôi mắt thâm tình này, còn có...

Cái nhẫn kim cương to bự xanh biếc kích thích thị giác này...

“Hạ Hạ, gả cho anh được không?”

“...”

Cô hoàn toàn hoảng loạn, vô cùng bối rối. Cô ngoảnh đi ngoảnh lại nhìn xung quanh...

“Đồng ý đi, đồng ý đi, đồng ý đi...” – Đám đông phấn khích hò hét.

Cô lại nhìn sang kẻ đầu sỏ...

“Hạ Hạ, làm cô dâu của anh, được không?”

“Em...”

“Hạ Hạ, hay là em đang cố tình dọ nhiều người nhìn hơn nữa rồi mới đồng ý?”

Mặt cô đỏ như gấc, thẹn quá hóa giận:

“Gaaa, đồ lưu manh vô si! Còn không mau đeo nhẫn!”

Hà Cẩm Dương có thể mới ngây ngô cười, nhẹ nhàng đeo chiếc nhẫn vào ngón tay thon dài mềm mại của An Hạ.

Hội fan nữ của Hà Cẩm Dương ôm nhau khóc sụt sùi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Của Tôi Là Tác Giả Ngôn Tình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30

“Đôi đầu với tao, mày biết kết cục sẽ thế nào?” – Kẻ bịt mặt cúi thấp đầu, giọng nói thập phần quý dĩ, tràn ngập hơi thở chết chóc.

“Mày là ai? Bức thư nặc danh kia là của mày?”

“Hahaa, chính là tao đó! Mày, thằng bố vô dụng của mày, đưa em gái láo xược của mày, và cả lão cáo già họ Bùi kia nữa! Đều phải chết! Phải chết! Hahahaaa...”

“Rốt cuộc mày là ai?” – Giọng nói của Từ Thiên Bảo đã trở nên vô cùng khản trương.

“Là kẻ không đội trời chung với chúng mày!”

“Hừ!!!”

“Nhớ đến đúng giờ đấy. Và cũng đừng nghĩ đến chuyện gọi cảnh sát.”

Cúp máy, Từ Thiên Bảo lạnh lùng liếc nhìn tin tức mới của ngày: Cha con Bùi Trọng Nguyên bỏ trốn. Cảnh sát đang truy nã khắp nơi.

...

Tại một tòa nhà thi công dở, đang bỏ hoang.

“Quả nhiên là ông! Rốt cuộc ông muốn gì?”

“Đến đúng giờ lắm, hê hê hê...”

“...”

“Trong tay tao đang có bằng chứng, về cuộc giao dịch năm xưa giữa tao...”

“Ông...”

“Và người bỏ đáng kính của mày...hê hê...”

Hai tay Từ Thiên Bảo nắm chặt thành nắm đấm. Lão già đề tiện này thật đáng chết!

“Bằng chứng này, có thể đến tay cô cháu gái yêu quý của tao hay không, còn phải xem biểu hiện của mày nữa, Từ thiếu...hahaa...”

Từ Thiên Bảo gần từng tiếng:

“Nói, điều kiện của ông là gì?”

“Rất đơn giản, tao muốn mày bắt An Hạ đưa đến đây!”

“Ông điên rồi!” – Từ Thiên Bảo giận quá hóa cười.

“Đừng phí lời nữa, tao cho mày hai ngày.”

Từ Thiên Bảo tức giận đến hít thở không thông.

...

Hết giờ làm việc, An Hạ chuẩn bị về thì thấy Từ Thiên Bảo đứng đợi ở nhà để xe từ bao giờ. Hắn không nói một lời, bước nhanh về phía cô. Cô còn chưa kịp phản ứng thì đã cảm thấy sau gáy đau nhói, cô bị Từ Thiên Bảo đánh mạnh vào đầu, ngất.

Từ Thiên Bảo cúi đầu, ánh mắt bi thương nhìn cô gái trong lòng. Anh vô thức vuốt ve gương mặt kiều diễm của cô, nhẹ nhàng nâng niu như thể sợ cô là bong bóng tan đi mất. Tầm mắt thoáng qua chiếc nhẫn cô đeo trên tay, anh buồn bã dừng lại hành động của mình.

“Anh không thể để bỏ gặp nguy hiểm, càng không thể để em chịu tổn thương. Anh xin lỗi.”

Kế hoạch của anh là giả vờ đưa An Hạ đến, rồi cướp lấy bằng chứng từ tay Bùi Trọng Nguyên. Anh không gọi cảnh sát mà đem theo rất nhiều thuộc hạ.

...

“Tôi đến rồi, ông mau ra đây.” – Từ Thiên Bảo hét lớn.

“Tốt, rất tốt.” – Bùi Trọng Nguyên từ trong bóng tối bước ra.

Đi theo sau ông ta là một người phụ nữ tóc tai rối bù, mặt mũi hốc hác, bộ dạng rất chật vật thảm thương. Không phải Bùi Thủy Lan thì còn ai vào đây?

“Nó đâu rồi, con nhỏ An Hạ đó đâu rồi?” – Cô ta luôn miệng hỏi, nhưng ánh mắt sáng quắc đã nhìn về phía An Hạ đang bất tỉnh.

Cô ta chồm đến tóm lấy An Hạ. Từ Thiên Bảo tức giận định cho cô ta vài bạt tai, nhưng rồi cố nhịn lại, lạnh giọng hỏi:

“Bằng chứng đâu?”

Bùi Trọng Nguyên nở nụ cười quý dật:

“Anh bạn, anh đem theo nhiều người thật đấy. Có vẻ như mày muốn giết tao, cướp lấy bằng chứng rồi đưa cô em gái của mày chuồn khỏi đây?”

Anh sững người. Đứng là lão cáo già! Nếu đã bị vạch trần, anh cũng không nhất thiết phải nhiều lời với ông ta.

“Bắt lấy ông ta!” – Anh lạnh lùng quát lên.

Đám thuộc hạ nhanh chóng xông lên. Bùi Trọng Nguyên vẫn cười cười, vỗ tay một cái. Lập tức người của ông ta cũng ủa ra, đông như kiến.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Của Tôi Là Tác Giả Ngón Tinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31

An Hạ bị đánh thức bởi những tiếng hò hét đâm chém hỗn loạn.

Cô thấy đầu đau kinh khủng, chân tay rụng rời. Ngơ ngác nhìn xung quanh, cô giật mình sợ hãi. Đây là đâu? Sao cô lại ở chỗ này? Đám người này nhìn là biết không phải người tốt.

Chát! Bùi Thủy Lan thấy cô tỉnh, tát cô một cái mạnh đến mức cô bay người sang một bên. Sự đau đớn làm cô lập tức trở nên tỉnh táo.

“Bùi Thủy Lan! Là cô...”

“Im đi! Nếu không tao sẽ đánh mày đó!”

Xem ra cô ta thật sự đã bị điên. An Hạ đảo mắt nhìn xung quanh, người người vẫn đánh đâm điên cuồng, kia là...

Bùi Trọng Nguyên và Từ Thiên Bảo.

Hai người đó cũng đang đánh nhau, hình như đang giành nhau cái gì đó.

Trong lòng cô dâng lên một cảm giác khó chịu. Cô nhớ rõ ràng, chính Từ Thiên Bảo đã đánh vào gáy cô, chắc là anh ta đã đưa cô đến đây rồi. Chuyện này là sao?

Cô không thể ngồi đây chờ chết. Cô lục túi tìm điện thoại, cô phải gọi cho ông ngoại và Cẩm Dương. Thôi chết, điện thoại của cô bị Bùi Thủy Lan nghịch chơi ném vỡ mất rồi. Cô tức giận tát cho cô ta một cái còn mạnh hơn lúc này cô ta tát cô.

“Huhu, mày đánh tao...huhu...tao sẽ đánh mày...huhuhu...”

Bùi Thủy Lan gào ầm lên, khiến những người khác chú ý đến chỗ An Hạ.

...

Hà Cẩm Dương nổi giận lôi đình, khiến ai cũng sợ hãi không dám đến gần. Anh đã lục tung cả thành phố này lên rồi mà vẫn chưa tìm thấy An Hạ.

“Hà thiếu..., vẫn chưa...”

Anh trợn mắt lườm viên cảnh sát đang run như cây sậy.

“Vẫn...vẫn chưa tìm thấy An tiểu thư, nhưng mà...”

“Nhưng cái gì? Nói mau!”

“Dạ...dạ...camera ở khu vực nhà để xe ghi được...ghi được...” – Ông ta sợ quá, nói không nổi thành câu.

Bụp!

Bị anh tát cho một quả đầu vầng mắt hoa, ông ta hít một hơi:

“An tiểu thư bị Từ thiếu Từ Thiên Bảo đưa đi...Ồ, Hà tổng, anh đi đâu vậy?”

Hà Cẩm Dương không thèm để ý ông ta, lao ra ngoài như một con gió.

...

Bùi Trọng Nguyên chỉ vào An Hạ hét lớn:

“Bắt lấy con nhỏ đó!”

Đám đàn em của Bùi Trọng Nguyên lập tức nhào tới, nhưng thuộc hạ của Từ Thiên Bảo đã kịp thời ngăn chúng lại. An Hạ nhân cơ hội chạy ra ngoài kêu cứu, nhưng lại bị Bùi Thủy Lan tóm lại. Cô ta bị điên, nhưng khí lực lại rất lớn. Giữa lúc đôi bên giằng co...

“Thiên Bảo, con giỏi lắm! Trong mắt con còn có người bố này hay không? Sao con dám đưa An Hạ đến đây? Há??”

Từ Thiên Tư dẫn một đám vệ sĩ tiến vào. Ông liếc qua An Hạ nhưng không dám nhìn lâu. Lúc này không phải là lúc để nói chuyện, ông cùng đám vệ sĩ vội xông vào trợ giúp Từ Thiên Bảo. Có thêm người, bọn họ dần dần áp đảo đối phương.

Bùi Trọng Nguyên nhận thấy tình hình không ổn, ông ta lặng lẽ rút dao, lao về phía An Hạ mà đám An Hạ đang bị giữ chặt, tro mắt nhìn con dao sắc lạnh hướng vào mình. Cô gắng sức giãy giụa nhưng không thoát được.

Phập! Tiếng con dao cắm sâu vào da thịt, lạnh lẽo ghê người.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Của Tôi Là Tác Giả Ngôn Tình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32

“Á!!! Chảy máu, chảy máu kia!!!”

Bùi Thủy Lan nhìn thấy máu, sợ hãi chạy đến núp sau lưng Bùi Trọng Nguyên.

Sắc mặt ông ta tái mét, vì người bị ông ta đâm không phải An Hạ mà là Từ Thiên Tư.

An Hạ từng người vài giây, cô không ngờ Từ Thiên Tư lại liều mình đỡ dao cho cô như vậy. Cô rất hận con người này, nhưng mà sự thật không thể chối cãi, ông ấy là bố của cô. Từ trong thâm tâm, cô không hề muốn ông ấy bị thương như thế này. Cô bối rối chạy lại đỡ Từ Thiên Tư.

“Ông điên rồi sao? Sao lại ông đỡ dao chứ? Tôi cần ông phải làm vậy sao?”

Tuy nói ra những lời tuyệt tình nhưng giọng nói run rẩy và ánh mắt ngân ngấn nước đã bán đứng cô.

Từ Thiên Tư nở nụ cười yếu ớt:

“Bố không sao...”

Rồi ông lịm đi, trên môi vẫn vương lại nụ cười hạnh phúc.

Từ Thiên Bảo giải quyết hết mấy tên còn lại, vội vàng chạy đến.

“Bố, bố mau tỉnh lại đi!! Không ổn rồi, Hạ Hạ, chúng ta phải mau rời khỏi đây!”

Vừa lúc đó có tiếng xe cảnh sát réo ỳnh ỏi.

Bùi Trọng Nguyên ngoác miệng cười lớn:

“Được lắm thằng oắt con! Mày dám gọi cảnh sát đến à? Được lắm!”

“Cả nhà chúng mày cùng xuống âm phủ mà đoàn tụ đi! Hahahaha...”

Nói rồi ông ta rút bật lửa ra, ném xuống đất. Trước khi Từ Thiên Bảo đến, ông ta đã rải xăng khắp chỗ này, ý đồ muốn phóng hỏa giết An Hạ và Từ Thiên Bảo, rồi trốn khỏi đây. Nhưng không ngờ cảnh sát lại đến, phá hỏng kế hoạch của ông ta.

Đã vậy thì ông ta sẽ cùng chết với đám người này vậy. Cảm giác nhìn chúng chặt vật trước cái chết thật thống khoái làm sao! Hahahaha...

Lão già này đúng là điên rồi! Đám An Hạ không thèm tranh cãi với ông ta, rời khỏi đây mới là điều quan trọng nhất. Chỗ bọn họ đứng là tầng cao nhất, do có xăng nên lửa lan nhanh với tốc độ khủng khiếp, đã lan xuống các tầng dưới.

“Hạ Hạ, Hạ Hạ, em ở đâu?”

Tiếng của Cẩm Dương! Cô mừng rỡ lên tiếng:

“Cẩm Dương! Anh ở đâu?”

An Hạ còn cảm nhận được tiếng máy bay ở ngay trên đầu.

Cô không chút do dự dẫn những người khác chạy lên tầng thượng. Chiếc máy bay tự nhiên từ từ đáp xuống. Hà Cẩm Dương nhìn thấy An Hạ, vội vàng nhảy xuống ôm chặt cô vào lòng. Khi nhìn thấy cha con Từ Thiên Bảo ở phía sau, khuôn mặt anh lập tức tối sầm lại. Anh lo lắng như thế, gấp gáp lái hẳn máy bay riêng đến đây để cứu An Hạ, không phải để cứu bọn họ!

Nhìn thấu tâm tư của anh, cô bình tĩnh nói:

“Họ đã cứu em. Hơn nữa, họ là người thân của em.”

...

Đám cảnh sát ở dưới nhìn theo bóng dáng chiếc máy bay rời đi, thở ngắn than dài. Hà thiếu này làm việc thật mau lẹ, khiến bọn họ tự cảm thấy hổ thẹn.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Của Tôi Là Tác Giả Ngôn Tình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33

Phòng cấp cứu.

“Bệnh nhân bị mất quá nhiều máu. Tình trạng rất nguy kịch.”

“Ông nhất định phải cứu bố tôi! Bao nhiêu tiền tôi đều có thể trả!”

“Haizz, Từ thiếu, anh nghe tôi nói. Vấn đề không phải là chuyện tiền bạc, mà là...”

“Cái gì?” – Từ Thiên Bảo bắt đầu mất kiên nhẫn.

“Nhóm máu của bố anh thuộc loại máu hiếm. Ngân hàng máu của bệnh viện chúng tôi không có đủ máu để tiếp cho ông ấy...”

“Sao có thể? Bác sĩ, liệu máu của tôi...”

“Chúng tôi đã kiểm tra, máu của anh không thể truyền cho ông ấy được.”

“...”

“Chúng tôi sẽ cố hết sức.”

Vị bác sĩ an ủi nói một câu, ông quay đầu lại định đi về phòng làm việc của mình. Bỗng một trận gió lạnh ào đến, một cô gái hùng hổ xông về phía ông.

“Cô à, đây là bệnh viện, mong cô nhẹ nhàng...”

“Xét nghiệm máu cho tôi. Tôi là con gái của Từ Thiên Tư.”

Bác sĩ bị An Hạ dọa cho sợ hết hồn. Ông ngoảnh lại nhìn Từ Thiên Bảo. Từ Thiên Bảo cũng vô cùng chấn động. Đúng rồi, bố anh còn có một cô con gái cơ mà. Chỉ là anh chưa từng coi cô như em gái...

Cho nên mới không nghĩ đến việc An Hạ có thể sẽ cùng nhóm máu với bố anh.

Bây giờ cô ấy đang đứng đây... Có phải cô đã tha thứ cho bố rồi không? Nghĩ đến đây, anh gật đầu với bác sĩ:

“Đúng thế, cô ấy là con gái của bố tôi, là...em gái của tôi.”

Bác sĩ chưa kịp phản ứng gì thì đã bị An Hạ dùng tốc độ ánh sáng kéo đến phòng xét nghiệm.

...

“Đã có kết quả xét nghiệm. Máu của cô cùng nhóm với máu bệnh nhân. Chúng tôi sẽ ngay lập tức tiến hành truyền máu cho ông ấy.”

Hai tiếng trôi qua như hai thế kỉ. Ca mổ thành công, Từ Thiên Tư đã qua cơn nguy kịch. Từ Thiên Bảo vội kéo tay An Hạ vào trong thăm Từ Thiên Tư, nhưng lại bị cô nhẹ nhàng đẩy ra.

Cô không có đủ dũng khí đối mặt với ông ấy. Bây giờ ông ấy đã không sao rồi, cô không cần thiết phải ở đây nữa. Cô vội vã ra về, gần như là chạy trốn.

...

Mấy ngày trời qua.

Từ Thiên Tư đã dần dần bình phục. Một ngày này, mắt ông lúc nào cũng nhìn ra cửa ngóng trông. Ông ngủ cũng không dám ngủ say, ông sợ nếu chẳng may Hạ Hạ có đến thì ông lại không biết...Haizz, ông đúng là hoang tưởng, làm sao con bé có thể đến đây cơ chứ? Nó chán ghét ông như thế cơ mà...

Từ Thiên Tư bước xuống giường, gian nan bước ra cửa. Ông muốn ra ngoài hít thở một chút, haizz, đi nhanh một chút rồi về, nếu Thiên Bảo mà bắt gặp ông không nằm nghỉ ngơi mà tự ý đi ngoài, chắc là nó sẽ nhốt ông ở đây luôn mất...

Cạch một tiếng, cửa mở ra, ông sững sờ.

“Hạ...Hạ Hạ...sao con lại đến đây?”

Người đứng ngoài cửa – An Hạ, cũng sững sờ không kém. Trên tay cô còn xách theo túi lớn túi nhỏ đồ tắm bỏ cho người mới ốm dậy. Một ngày nay, ngày nào cô cũng đến đây, chỉ là đến một cách lén lút. Lần này đúng là số cô đen đủi, bị Từ Thiên Tư nhìn thấy.

“Tôi...tôi chỉ muốn đến cảm ơn ông thôi...dù sao...vì tôi mà ông mới bị thương mà...”

Thấy đáng về con gái ấp a ấp úng, Từ Thiên Tư chỉ khẽ cười. Con bé này, nó chịu nói chuyện với ông, ông cũng đã rất thỏa mãn rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Của Tôi Là Tác Giả Ngôn Tình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34

“Ông định đi đâu vậy?” – An Hạ lơ đãng hỏi một câu.

“Bố muốn đi dạo một chút.”

“Không phải ông nên nghỉ ngơi nhiều sao?” – Cô nhún mày.

“Nếu muốn trả ơn bố, con có thể dẫn bố ra ngoài hít thở không khí một chút được không? Ở trong này ngột ngạt quá!”

Câu này quen quen?

...

Ghế đá, khuôn viên bệnh viện.

“Cảm ơn con. Bố rất hạnh phúc.”

“Ông nghỉ nhiều rồi. Tôi chỉ đang trả ơn ông thôi.”

Trước đây, nếu ông dám xưng hô bố con với An Hạ, kiểu gì cũng bị cô mắng té tát.

“Cảm ơn con, về chuyện hiến máu...”

An Hạ lại xua tay:

“Tôi đã nói rồi, tôi chỉ đang trả ơn ông thôi.”

“Con không cần phải trả ơn, vì đây là việc mà một người bố nên làm.”

Nói rồi ông nặng nề đứng dậy, đi từng bước chậm chạp về phòng bệnh. An Hạ nhìn theo bóng lưng cô đơn của ông, cảm thấy trong lòng vừa buồn bực vừa áy náy. Chợt Từ Thiên Tư ôm ngực ho dữ dội, bước chân không vững ngã nhào xuống đất.

“Bố...”

An Hạ kinh hãi chạy đến đỡ ông dậy. Hai cha con ôm chầm lấy nhau, nở nụ cười hạnh phúc.

...

Một tuần sau, Hà gia.

Hà Cẩm Dương đi đi lại lại, đi ra thì đụng phải cửa, đi vào thì đâm phải tường. Người hầu đi qua ai cũng phải cố nín cười. Cậu chủ nôn nóng là phải, ngày mai là đám cưới của cậu ấy và An Hạ tiểu thư.

“Các người cười cái gì? Mau đi làm việc cho tôi!”

“Dạ dạ...”

Mấy người này dám cười anh, đúng là chán sống rồi. Chưa thấy người ta lấy vợ bao giờ hả? Mà sao ông nội và bố mẹ anh vẫn chưa về? Đã hẹn là hôm nay về tới nơi rồi cơ mà? Bọn họ có biết ngày mai quan trọng thế nào không? Ngày mai cuộc đời anh sẽ bước sang một trang lịch sử mới đấy!

Chuông điện thoại reo.

“Vợ Đầu Heo đang gọi...”

“Alo...anh đây...”

“Huhu...em không kết hôn nữa đâu...”

“Hả? Không được! Anh không cho phép!”

“Nhưng mà em sợ...huhu”

“Sợ gì chứ? Nói anh nghe, ai bắt nạt em sao?”

“Không, em sợ...kết hôn rồi lỡ anh...bạo hành em thì sao?”

Hà Cẩm Dương tức đến hộc máu. Nói đùa, cô coi anh là loại người gì chứ? Có bạo hành thì cũng là cô bạo hành anh thì có!

“Không đòi nào anh làm chuyện đó, nghe lời anh, an tâm nghỉ ngơi, không được nghĩ lung tung, biết chưa?”

“Được rồi, em nghe anh.”

An Hạ nghe vậy, vui vẻ cúp máy.

Năm phút sau, chuông điện thoại reo.

“Chồng Mặt Lợn đang gọi...”

“Em nghe”

“Nhớ kĩ cho anh, ngày mai phải thật xinh đẹp, anh không muốn thấy một cô dâu mắt sưng húp đâu.”

“Em nhớ rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Của Tôi Là Tác Giả Ngôn Tình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35

Trời xanh mây trắng. Nắng vàng nhẹ nhàng phủ lên toàn thành phố xinh đẹp. Thi thoảng có một vài con gió nhẹ nhàng lướt qua vô cùng dễ chịu. Nói tóm lại là hôm nay trời rất đẹp.

Hà gia, Bùi gia khách khứa ra vào nườm nượp như nước chảy. Tiếng cười nói chúc mừng không lúc nào ngớt. Thế lực hai nhà đều to lớn, không nói gì các đối tác của họ, hôn lễ này cũng khiến giới truyền thông phải xôn xao.

An Hạ ngồi trong phòng trang điểm, tim đập bang bang không ngừng. Cô thợ trang điểm thấy vậy liền cười trêu ghẹo:

“Công chúa xinh đẹp, đang ngóng hoàng tử tới rước hả?”

Gò má An Hạ đỏ như gấc:

“Vớ vẩn! Lo làm việc của chị đi!”

Cô nhìn vào gương, khoe môi dần nở nụ cười hạnh phúc. Không biết anh thấy cô thì sẽ phản ứng như thế nào nhỉ? Hừ, hấn mà dám chê cô, cô sẽ khâu miệng hẳn lại cho xem!

...

Bên kia, Hà Cẩm Dương cũng không đỡ hơn bao nhiêu. Ông nội và bố mẹ anh nhìn con trai mình đi tới đi lui mà hoa cả mắt.

Sống đến từng này tuổi rồi, họ chưa từng thấy bộ dạng hấp tấp của con trai mình bao giờ. Nó luôn cắm đầu vào công việc, mặt lúc nào cũng lạnh lùng dọa người ta phát khiếp. Mà hôm nay, gà chưa gáy nó đã mở dẫy, ngấm ngấm vuốt vuốt, đứng trước gương hàng tiếng đồng hồ.

“Cẩm Dương, con ngồi yên một lát có được không? Làm bố mẹ chóng hết cả mắt!”

Và đây là câu trả lời mà họ nhận được.

“Mẹ, mẹ thấy con thế nào? Có đẹp trai không? Có lịch lãm không? Dáng đi như thế này đã đẹp chưa?”

“...”

.....

Lễ đường.

Tiếng vỗ tay hoan hô như sấm dậy, tiếng nhạc vui tươi vang lên rộn rã, nhưng Hà Cẩm Dương hầu như không nghe thấy gì cả. Trong mắt anh bây giờ chỉ có một bóng dáng nhỏ bé xinh đẹp đang chậm rãi tiến vào lễ đường. Chiếc váy cưới bông bành trắng muốt ôm lấy vóc người mảnh mai của cô, mái tóc dài xòa nhẹ lên vai. Khuôn mặt trang điểm nhẹ nhàng càng tôn lên vẻ dịu dàng thuần khiết. Đôi môi đỏ thắm nở một nụ cười tươi rói, làm anh nhìn đến ngây người.

Cô được Từ Thiên Tư khoác tay dẫn vào, đôi mắt to nhìn thẳng vào người đàn ông trước mắt đang ngây ra như phỗng. Anh chẳng nói chẳng rằng làm cô đã hồi hộp lại càng hồi hộp hơn.

“Chú rể bị câu mắt hôn rồi sao?” – Một vị khách mời lên tiếng phá vỡ sự tĩnh lặng.

Tất cả mọi người phá lên cười.

Người chủ hôn đọc lời tuyên bố. Sau màn trao nhẫn, hai người chính thức trở thành vợ chồng.

Mọi người ra sức hò hét:

“Hôn đi hôn đi hôn đi”

An Hạ thật là ngượng muốn chết. Cô cảm nhận được mặt mình đỏ sấp cháy đến nơi rồi. Đang luống cuống thì trước mắt tối sầm, anh đã cúi người xuống, nhẹ nhàng phủ môi lên đôi môi mềm mại của cô. Cô xấu hổ định bỏ chạy, nhưng thất lưng đã bị một đôi tay cứng như thép khóa lại.

Mọi người phấn khích vỗ tay rầm rầm.

Từ Thiên Bảo đứng lẫn trong đám người, ngoài miệng thì tươi cười nhưng trong lòng không khỏi nhói đau. Anh thật vui khi thấy cô hạnh phúc, nhưng trong tâm trí lúc nào tràn đầy hình bóng của cô. Tình cảm này nếu không thể buông bỏ thì tốt hơn hết nên chôn chặt trong lòng, như vậy cả hai đều không bị khó xử. Cả đời này anh chỉ là anh trai của cô mà thôi, mãi mãi là như vậy.

~~The end~~

Bạn đang đọc truyện *Vợ Của Tôi Là Tác Giả Ngôn Tình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Ngoại truyện 1: Đêm tân hôn

“Hạ Hạ, đi ngủ thôi.” – Hà Cẩm Dương cười đầy mờ ám

“Ngủ gì mà ngủ, không thấy em đang đếm tiền đây à?”

Anh đồ mờ hôi nhìn đồng phong bì tiền mừng đám cưới xếp la liệt trên giường

“Còn đứng ngây ra đấy? Không mau lại đây đếm phụ em đi!”

“...”

Cái người này, đường đường là chủ tịch một tập đoàn lớn mà vẫn còn không buông tha cho mấy cái phong bì mừng đám cưới sao? Anh uể oải nằm bò lên giường đếm

“Hahaha, toàn khách sộp, đếm mãi cả tay anh nhỉ!”

“...”

Một lúc sau.

“Ôi, đếm xong rồi, mỏi lưng quá đi! Anh, bóp lưng cho em!”

“Mỏi em mỏi sao? Anh mệt chết rồi đây! Em bóp lưng cho anh đi!”

“Cả ngày em phải vác trên người cái váy cưới...huhu...”

“Được rồi, anh bóp là được chứ gì!”

“Cả chân, tay nữa...”

“...”

Một tiếng sau.

“Em hết mỏi chưa?”

“Ừm, hết rồi, hihi.”

Nói rồi cô sáp lại, hôn vào má anh đánh chụt một cái.

“Vậy bây giờ mình vào việc chính nhé.” – Anh lại cười đầy mờ ám

“Việc gì chứ?” – Cô chớp chớp mắt, hơi chột dạ.

“Vậy em nghĩ vợ chồng đêm tân hôn thì sẽ làm việc gì chứ?” – Đuôi sói của Hà Cẩm Dương bắt đầu mọc ra.

“Ngủ” – Cô đáp gọn lòn một tiếng, nằm phịch xuống giường bắt chắp khuôn mặt đen thui của ông xã mình.

Có trời mới biết cô đang khần trương cỡ nào! Cô đâu ngờ đến nỗi không biết “việc chính” kia là gì chứ! Giả vờ ngủ, đúng rồi, phải giả vờ ngủ!

Năm phút yên lặng trôi qua. Cô thờ phào, may quá! Chắc là anh cũng ngủ rồi. Nghĩ vậy cô hơi ngốc đầu dậy nhìn người nằm bên cạnh.

“Chạy đâu cho thoát!” – Anh lập tức nhòe dậy ôm chặt lấy cô, nở một nụ cười vô sỉ.

“Á! Tên biến thái! Bỏ ra! Ừm ừm...”

Cô không thể nói được hết câu, vì đôi môi cô đã bị một đôi môi nóng rực phủ đầy. Cô tức giận tròn tròn mắt, hôn kiểu gì mà kì cục vậy. Liếm liếm, mút mút, hôn lung tung không có trật tự gì cả. Chắc là mới lên cô xem phim Hàn rồi bắt chước người ta đây mà. Thôi thì đành phối hợp với hân vậy.

Hà Cẩm Dương trước giờ đâu biết hôn môi là gì. Sáng nay ở tiệc cưới anh cũng chỉ khẽ chạm chút xiu thôi...Hừm, đây là anh mới học, nên chưa thành thạo. Lần này anh áp dụng đúng trình tự các bước như trên phim rồi nhé.

Cảm nhận được bà xã yêu dấu trong lòng đang run run, anh thực hiện bước tiếp theo. Bàn tay to lớn nhanh chóng tuột sạch chiếc váy ngủ của cô, trời đất, anh tự khen mình một câu, mình thật là có năng khiếu.

An Hạ giật thót mình. Ôi ôi tên điên này, cô vẫn chưa sẵn sàng mà! Cô ảm ức khóc lên, nhưng môi bị chặn lại nên chỉ phát ra những tiếng “um um” rất khẽ.

Hà Cẩm Dương nghe thấy tiếng “um um” từ miệng bà xã, đầu óc như nổ tung. Đôi tay lỏng ngóng nãy giờ như được tiếp thêm sức mạnh, mới đầu là lướt nhẹ, về sau là mạnh mẽ chà xát khắp người cô, khiến cô run từng trận.

Phía dưới đột nhiên đau nhói, An Hạ bật khóc thành tiếng. Cô đau muốn ngắt xi. Cô nghe nói lần đầu tiên rất đau, aaaa, thật không công bằng! Cô tức giận há miệng ngoạm vào vai anh mà cắn, đôi tay nhỏ bé ra sức cào cào, beo nhéo khắp tay, vai, lưng, cổ anh.

...

Sáng hôm sau, Hà Cẩm Dương thương tích đầy mình, không rời giường nổi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Của Tôi Là Tác Giả Ngôn Tình* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Ngoại truyện 2: Thằng con trời đánh

“Chào mẹ xò xề, Thiên Thiên đã về, quần áo chỉnh tề!”

Một thân hình mập mạp đáng yêu chạy thoăn thoắt từ ngoài cửa vào, ôm rịt lấy mẹ mình, líu ríu nói.

“Hà Nhất Thiên! Con lại ăn nói vớ vẩn cái gì thế?”

“Con đâu có! Tại con thấy mẹ suốt ngày ăn với ngủ, giống y như bà Misae trong truyện Shin ý!”

“Dám trêu mẹ hả con, tuần này nghỉ ăn quà vặt nhé!”

“Huhu, mẹ lại bắt nạt con, con sẽ bỏ nhà đi!”

“Hừ, đi đi khỏi căn về, à khoan, nếu được thì con dắt bố con đi cùng luôn cũng được!”

Hà Nhất Thiên cúi mặt cười thâm, vì cu cậu đã nhìn thấy bóng dáng ba ba đại nhân đứng ở sau lưng mẹ, khuôn mặt đặng đặng sát khí.

“Mẹ xò xề, mẹ mê trai, mẹ muốn đuổi hai người đàn ông ưu tú đi để lên lút ngắm trai đúng không? Uhuhu...”

An Hạ cứng họng, bất lực phản đối:

“Mẹ nào có...”

“Chớ sao lại đặt tên con là Hà Nhất Thiên, không phải mẹ phát cuồng Giang Thần Hồ Nhất Thiên sao? Lêu lêu lêu...”

“Em còn lời nào để biện hộ nữa không?” – Giọng nói rét lạnh từ sau lưng làm An Hạ hóa đá ngay tức khắc.

Cô nước mắt lưng tròng, sao mình lại sinh ra thằng con trời đánh này chứ.

“Ông xã, đừng nghe con nó nói linh tinh, hi hi...”

“Vậy là ai vừa nói muốn đuổi bố con anh đi? Hừm?”

“Là...em...” – Giọng nói nhỏ như muỗi kêu.

Hà Cẩm Dương đắc ý tuyên bố: “Biết nhận sai là tốt.”

Nói rồi ôm ngang lưng vợ vác lên vai, đi thẳng lên lầu, mặc cho cô la hét gào khóc.

“Ba ba, Thiên Thiên không thích em trai nghịch ngợm quậy phá đâu, Thiên Thiên thích em gái dịu dàng dễ thương hơn!” – Thiên Thiên ở dưới lầu vẫy vẫy tay hét lớn.

“Ba ba biết rồi, ba ba sẽ cố gắng!”

...

“Chào mẹ xinh đẹp, Thiên Thiên đã về, quần áo chỉnh tề!”

“Hừ, con trai yêu dấu, hôm nay không chào mẹ xò xè nữa hả?” – An Hạ vẫn còn căm tức vụ hôm trước, thằng con trời đánh này dám thông đồng với ba nó bắt nạt cô.

“Mẹ, Thiên Thiên đau lắm, trong người rất khó chịu...” – Cậu bé vội sà vào lòng mẹ, sụt sịt rơi nước mắt.

“Con sao vậy? Đau ở đâu? Ai bắt nạt con?” – An Hạ lo lắng, quên hết thù riêng, ôm con trai vào lòng vỗ về.

“Con bị ốm...”

“Ôm sao? Để mẹ xem... ủa, đâu có sốt, con khó chịu ở đâu?”

“Ở đây này...” – Thiên Thiên chỉ chỉ vào ngực trái, “Trái tim con rất đau...”

“...”

“Con bị ốm tương tự rồi...”

“Cái gì?” – An Hạ đen mặt, cô có cảm giác mình lại bị con trai xỏ mũi dắt đi.

“Tiểu Nguyệt không thích con... huhu...”

Tiểu Nguyệt? Cô có biết cô bé này, con bé nhỏ hơn Thiên Thiên một tuổi, rất hoạt bát đáng yêu. Mỗi tội, con bé chính là con gái cưng của Tiểu Tùng, người mà hồi còn làm việc ở Hà thị suốt ngày bị cô táng đầu cho không cao nổi. (Liên: Ai không rõ có thể xem lại chap 8 nhé)

“Khụ... con trai à... mẹ nghĩ con nên từ bỏ đi...”

“Sao vậy? Con không chịu đâu... huhu...”

Còn sao nữa? Mẹ của con và ba của Tiểu Nguyệt có thâm cừu đại hận đẩy con yêu!

Cô cười gượng gạo:

“Ba của Tiểu Nguyệt không thích đứa trẻ quậy phá như con đâu!”

“Vi Tiểu Nguyệt, con sẽ không quậy phá nữa!”

Thiên Thiên cười tí mắt, cực kì tự tin trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Của Tôi Là Tác Giả Ngôn Tình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Ngoại truyện 3: Từ Thiên Bảo (part 1)

New York.

Chàng trai đứng thất thần nhìn đường phố tấp nập dưới chân.

Chuông điện thoại reo lên.

“Alo, Daisy, hôm nay anh rất bận...”

“Thiên Bảo, anh đừng nghĩ nói dối em mà dễ!”

“Này, em...”

“Em ở dưới này, đang ngắm nhìn khuôn mặt thất thần của anh...”

Từ Thiên Bảo đưa mắt nhìn xuống phía dưới, thấy bên kia đường, một cô gái tóc vàng đang nở nụ cười rạng rỡ, vẫy vẫy tay với anh.

Anh thàn thán một tiếng, bà cô này sao mà khó lừa thế không biết.

“Haha, Daisy, anh đùa chút thôi...”

“Ờ? Em biết, anh đùa em như vậy là lần thứ 1526 rồi đấy!”

“Tha cho anh lần này, Daisy, làm ơn...Anh thật sự rất khỏe mạnh, không cần phải suốt ngày đi khám đâu!”

Ở phía dưới, Daisy vẫn cười cười, cô căn bản không thèm nghe lời van xin của anh, mà ngược lại còn rướn cao cổ thách thức:

“Em là bác sĩ của anh, em có trách nhiệm đảm bảo sức khỏe của anh.”

“...”

“Nếu anh bận quá không đến phòng khám được, không sao, em sẽ lên đó khám cho anh! Chờ em, năm phút!”

Từ Thiên Bảo bắt lực, rút cuộc kiếp trước anh tạo nghiệt gì mà kiếp này lại quen một cô gái...bá đạo như thế này chứ.

...

“Huyết áp bình thường.”

“Chức năng gan bình thường.”

“Chức năng phổi bình thường.”

“Dạ dày có triệu chứng viêm loét.”

“Nồng độ cồn cho phép.”

“Gì vậy hả? Daisy, em đo nồng độ cồn của anh làm cái gì?” – Từ Thiên Bảo giãy nảy lên.

“Để xem anh có lén lút uống rượu bia không.”

“...”

“Dạ dày của anh không uống được nhiều rượu đâu.”

Đáy lòng anh khẽ dao động. Cô gái này rất tốt với anh, dù tính tình cô ấy hơi ngang ngược bá đạo nhưng cô vẫn luôn chu đáo quan tâm anh như vậy.

Daisy yên lặng nhìn anh. Năm năm qua, chứng kiến sự đau khổ của anh, lòng cô đau như cắt. Cô cười tự giễu, mình đúng là con ngốc, biết rõ là anh đã có người trong lòng, vậy mà vẫn cam tâm tình nguyện yêu anh, quan tâm anh, lo lắng cho anh. Rốt cuộc người con gái kia có gì tốt, mà lại khiến anh khổ sở dằn vặt mình như vậy, ngày ngày đều tìm đến rượu bia thuốc lá để giải sầu. Anh uống nhiều rượu đến nỗi dạ dày bị tổn thương nghiêm trọng, vậy mà anh lại không hề bận tâm.

Anh vô tâm như thế, vậy mà cô vẫn không thể từ bỏ việc yêu anh.

“Dạ dày của anh bị viêm loét, tuyệt đối không được uống nhiều bia rượu.”

“Không được ăn đồ chua.”

“Anh lại hút thuốc lá sao? Em ngại thấy...”

“Thiên Bảo, anh không được hút thuốc nữa, cứ như vậy anh sẽ bị viêm phổi mất...”

Từ Thiên Bảo lên tiếng cắt đứt lời nói của cô:

“Daisy, anh là một thằng không ra gì. Em cần gì phải nghĩ cho anh như vậy?”

“Vi em yêu anh.” - Cô thần nhiên đáp.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Của Tôi Là Tác Giả Ngôn Tình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Ngoại truyện 4: Từ Thiên Bảo (part 2)

“Vị em yêu anh.” – Cô thản nhiên đáp.

“Daisy, anh chỉ coi em như một người bạn. Em không cần thiết phải quan tâm đến anh như vậy, sẽ rất phiền phức cho cả hai.”

“...”

Nước mắt không tự chủ được bắt giắc trào ra, lăn dài trên gò má trắng nõn. Anh cảm thấy thứ tình cảm này rất phiền phức sao? Thì ra đối với anh, cô chỉ là một kẻ phiền phức như vậy.

Cô nhẹ giọng nói: “Xin lỗi, là em quá mất lịch sự.”

Nói rồi chạy vụt ra ngoài, vừa chạy vừa khóc rất thảm thương.

Từ Thiên Bảo nhìn theo bóng lưng cô gái vừa bị mình cự tuyệt, ánh mắt âm đạm. Cô ấy là một cô gái rất hồn nhiên trong sáng, anh không nỡ cuốn cô vào thế giới phức tạp của anh. Anh nhận ra, tình yêu đối với người kia đã không còn nồng nhiệt như trước, nhưng anh cũng không muốn yêu thêm một người nào nữa.

Anh lạnh lùng cự tuyệt Daisy, bởi vì anh sợ mình không thể đem lại hạnh phúc cho cô.

Tối hôm đó.

Không hiểu sao anh thấy trong lòng vô cùng bất an, không tài nào tập trung vào công việc được. Anh liếc qua chai rượu để trên bàn...

“Dạ dày của anh không uống được nhiều rượu đâu...” – Giọng nói bất mãn của Daisy lại văng vẳng bên tai.

Anh chán nản ném hết đồng tài liệu trên bàn làm việc đi, ngón tay vô thức bấm gọi đến một số điện thoại. Thật lâu sau mới có người bắt máy.

“Ai mà phiền vậy, gọi gì mà lăm thế...” – Giọng nói vừa say xỉn vừa cáu kỉnh của Daisy truyền đến.

“Daisy! Em uống rượu sao?” – Anh kinh ngạc, cô ấy đâu có thói quen uống rượu.

“Hi hi... Là Thiên Bảo hả... Hừ! Anh uống được, sao em lại không uống được?”

“Em đang ở đâu? Nói cho anh biết! Daisy, anh sẽ đến...”

Đáp lại anh là những tiếng “tút tut” lạnh lùng.

Chết tiệt! Anh lao ra khỏi nhà, lái xe phóng thẳng đến quán bar gần nhất.

.....

Nhìn thấy cô bị một đám đàn ông vây quanh ép uống rượu, máu toàn thân anh như sôi lên. Anh chẳng nói chẳng rằng xông đến, kéo tay cô lôi thẳng ra ngoài.

“Á! Bỏ ra! Tôi muốn uống...”

“Theo anh về!” – Anh vô cùng tức giận, ánh mắt đỏ quạch dọa người phát khiếp.

“Anh là ai mà nhìn quen quen ta... hihi... hi hi...”

“Daisy! Mở mắt ra! Anh là Từ Thiên Bảo!” – Anh gầm lên, cô gái này chọc anh tức điên lên mất rồi.

“Là anh hả? Huhu, đồ khốn nạn, tên chết giẫm, anh đi chết đi, huhu...” – Daisy say đến quên trời quên đất, gào khóc ầm ĩ.

Lúc này đám người kia cũng đã đuối kịp bọn họ, chúng cười cợt nhả:

“Ê anh bạn, muốn đưa mỹ nhân của chúng tôi đi sao?”

Anh lạnh lùng quát:

“Tránh đường!”

Vừa nói vừa tung một chưởng trời giáng vào mặt tên cầm đầu, hấn trợn trừng mắt, ngất luôn tại chỗ.

Cả đám sợ xanh mặt, tên này ở đâu ra vậy, hấn điên rồi, không nên dây vào hấn thì hơn.

Từ Thiên Bảo hừ một tiếng, hung dữ nhìn cô gái đang say xin bám dính lấy mình, không nói một lời, vác cô lên cổng đi.

Đến bây giờ mà anh còn không rõ lòng mình, thì đúng là còn không bằng thằng nhóc Thiên Thiên đang kiên trì theo đuổi Tiểu Nguyệt nữa.

“Á...ối...bỏ tôi xuống..”

“...”

“Đồ khốn nạn...ọe...sao anh dám từ chối tôi...ạ...”

“...”

“Anh á...ọe...phải chịu trách nhiệm...ọe...”

“Biết rồi, anh sẽ chịu trách nhiệm.”

Từ Thiên Bảo ngây ngô cười, thì ra yêu là thế. Bà cô này thật ương bướng, nhưng không sao, anh sẽ từ từ uốn nắn.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Của Tôi Là Tác Giả Ngôn Tình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.